

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

28472 LLEI 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries. («BOE» 295, de 10-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Constitució Espanyola, en l'article 31.1, estableix que: «Tots contribuïran al sosteniment dels gastos públics d'acord amb la seua capacitat econòmica per mitjà d'un sistema tributari just, inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori».

Com ha assenyalat el Tribunal Constitucional, l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques constitueix un dels pilars estructurals del nostre sistema tributari. Es tracta d'un tribut en què el principi de capacitat econòmica i el seu correlat, el d'igualtat i progressivitat tributària, troben la seua projecció més adequada. Es per això que este impost és l'instrument més idoni per a aconseguir els objectius de redistribució de la renda i de solidaritat que la Constitució propugna i que doten de contingut l'Estat social i democràtic de dret, donada la seua generalitat, com demostra el fet que en les seues declaracions anuals resulten afectats 31 milions d'espanyols, i la seua capacitat recaptadora.

El model actual de l'impost que es va implantar a Espanya amb la reforma tributària iniciada en 1977 ha patit múltiples modificacions al llarg de la seua història, perquè cap tribut i, menys encara de la importància d'este, pot quedar al marge dels canvis socials, econòmics, inclús tecnològics, en què s'inscriu.

En particular, l'última modificació legislativa important de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques es va produir amb la Llei 18/1991, de 6 de juny, que va pretendre donar resposta als problemes plantejats per la Sentència del Tribunal Constitucional 45/1989, de 20 de febrer, adaptant l'impost a les exigències constitucionals.

Ara bé, el temps transcorregut des de la modificació realitzada en 1991 ha agreujat els problemes que presentava l'anterior regulació. L'excessiva complexitat de l'impost amb els costos indirectes de gestió que això comporta; la dispersió, la seua poca coherència i la falta de sistematització de la seua normativa, deguda, en part, als repetits ajustos, canvis i modificacions que l'impost ha patit des de la seua entrada en vigor; la seua inusitada càrrega gestora, que l'ha convertit en un tribut centrat en les devolucions i pagaments anticipats i, en suma, les deficiències funcionals que dificulten la lluita contra

el frau fiscal, han ocasionat una significativa pèrdua de la seua elasticitat recaptadora.

En els moments actuals, resulta imprescindible l'adaptació de l'impost al model vigent en els països del nostre entorn i, en especial, a determinades figures consubstancials a este, com l'establiment d'un mínim personal i familiar exempt de tributació. Espanya es mou en el context d'un mercat únic en què les decisions de política fiscal poden determinar conseqüències no desitjables si s'allunyen dels criteris seguits per la resta dels països occidentals en esta matèria de política fiscal. En este marc d'actuació, l'impost ha de ser un instrument eficaç per a la creació d'ocupació, de foment de l'estalvi i, en suma, del creixement econòmic que exigix el compliment del Pacte d'Estabilitat i Ocupació i la Unió Econòmica i Monetària Europea.

Finalment, el compliment del compromís polític del Govern d'introduir més equitat en el repartiment dels tributs, i millorar el tractament fiscal de les rendes del treball i de les persones amb més càrregues familiars, fa totalment necessària la reforma de l'impost.

II

Al començament d'esta legislatura, el Govern va iniciar immediatament les modificacions precises per a impulsar l'activitat econòmica, afavorir la neutralitat de l'impost i impulsar l'estalvi, per mitjà del Reial Decret Llei 7/1996, de 7 de juny, que va sotmetre a gravamen els guanys de capital, que d'acord amb la llei de l'any 1991 quedaven exempts de tributació si el capital s'immobilitzava en un període de temps determinat, la qual cosa menyscabava el principi de justícia tributària i entorpia al mateix temps el creixement econòmic. Posteriorment, es va establir un nou règim de tributació per a les xicotetes i mitjanes empreses, les quals constitueixen el nucli de la nostra activitat econòmica i d'ocupació. Al mateix temps, es van realitzar reformes parcials en aspectes decisius de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, com ara la tarifa, els paràmetres de la qual s'allunyaven clarament dels corresponents a un impost modern; també es van adoptar mesures de suport a les famílies, amb un increment substancial de les deduccions familiars, i es va potenciar la gestió de l'impost.

Des d'un altre punt de vista, el desenrotllament de l'Estat de les autonomies, s'ha vist consolidat amb el nou sistema de finançament de les comunitats autònomes aprovat l'any 1996, que es fonamenta en el principi de coresponsabilitat fiscal. Per a fer efectiu este principi, es va introduir en l'estructura de l'impost un gravamen complementari el producte del qual es destina a la finançament de les comunitats autònomes i que pot ser modificat per estes.

No obstant, totes estes modificacions eren un pas previ al projecte de revisió global de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que és el que incorpora la present llei.

III

La reforma de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques en un context de globalització econòmica, i després de l'èxit aconseguit per la societat espanyola amb el nostre ingrés en la tercera fase de la Unió Econòmica i Monetària, requeria un estudi detallat de les seues conseqüències econòmiques i socials. Així mateix, la incidència de l'impost i la seua generalitat necessiten un suport social indubtable; d'ací que en la seua reforma s'haja d'implicar el nombre més gran possible d'interlocutors socials.

Per això, l'elaboració d'esta llei ha sigut objecte d'un procés de reflexió i estudi ampli, iniciat des del començament de la legislatura, que té la seua manifestació més important en la creació per resolució del secretari d'Estat d'Hisenda de 17 de febrer de 1997 de la Comissió per a l'estudi i proposta de mesures per a la reforma de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Els treballs d'esta Comissió, presentats el 13 de febrer de 1998, van suposar una ratificació a la necessitat de la reforma de l'impost, al mateix temps que aporten sòlids arguments a favor seu, i s'assenyalen els seus objectius i característiques generals. En este sentit, l'alta qualitat tècnica dels treballs de la Comissió s'ha vist afavorida tant pel perfil tècnic dels seus components (procedents de l'Administració Pública, Universitat, experts en Hisenda Pública, catedràtics de Dret Financer i Tributari, etc.) com per les valuoses opinions externes, realitzades des de distints àmbits, i rebudes durant les seues sessions de treball.

Els resultats d'este laboriós procés d'informació pública, els estudis econòmics duts a terme al llarg del procés, els informes i les anàlisis rebuts i les opinions contrastades es condensen en la llei, en la qual el Govern ha tingut també en compte els corrents d'opinió de distints àmbits socials davant dels treballs de la Comissió, així com els informes elaborats per altres òrgans, i pel Consell Econòmic i Social.

IV

La llei està estructurada en un títol preliminar, onze títols i 90 articles, junt amb les corresponents disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals.

En el títol preliminar es defineix com a objecte de l'impost la renda disponible, i es considera com a tal la renda que pot utilitzar el contribuent després d'atendre les seues necessitats i les dels subjectes que depenen d'ell. Per a plasmar este principi es declara l'exempció d'un mínim de renda que varia segons les circumstàncies personals i familiars del contribuent: és este un dels aspectes més importants de la reforma.

Cal remarcar que la llei només regula el supòsit d'obligació personal de contribuir. La regulació de la tributació dels no residents es remet a una llei posterior.

L'estructura general de l'impost es dissenya a partir del títol I, amb l'anàlisi del fet imposable i de les rendes exemptes, considerant com a contribuent la persona física, tal com exigeix la doctrina del Tribunal Constitucional. No obstant, la llei té molt en compte que el contribuent forma part d'una família la protecció de la qual mereix un tractament fiscal favorable, i per això, a més de la configuració del mínim familiar abans referit, s'articulen altres mesures tendents a este fi (declaració conjunta, exempció de pensions per aliments, deducció per inversió en la vivenda habitual, tributació favorable de les pensions en favor dels fills). Igualment, el legislador ha tingut en compte els gastos de malaltia i els de cuidat o atenció que puguen afectar el contribuent, a l'efecte del qual s'estableix un mínim personal i familiar especial per a aquelles persones que es troben afectades per

una discapacitat de grau elevat o un estat carencial que implique l'ajuda de terceres persones.

La llei defineix les rendes gravables i la seua forma d'integració i compensació.

El tractament dels rendiments del treball millora en grau summe respecte a la situació anterior per mitjà de la fixació de noves reduccions i, en particular, amb la creació d'una reducció específica per a estos rendiments que fa perdre pes a l'aportació dels assalariats respecte a les altres fonts de renda.

En els rendiments del capital immobiliari, se suprimeix el rendiment estimat de la vivenda habitual. En els rendiments del capital mobiliari s'introdueix una notable millora en la tributació de l'estalvi, procurant un tractament neutral de les distintes formes d'estalvi: s'aclarix la fiscalitat dels sistemes alternatius als plans de pensions, es millora la seua regulació actual al servici de la neutralitat i es dona un tractament senzill i unitari, favorable a l'estalvi a llarg termini, als rendiments derivats de contractes d'assegurances. En este terreny s'ha optat per un esquema de màxima simplicitat en la qualificació, evitant les injustificades discriminacions actuals entre les diferents modalitats de contractació.

La determinació del rendiment de les activitats econòmiques manté les regles incorporades a l'impost en 1998, en la capacitat impulsora de la inversió i l'ocupació de les quals té posada la seua confiança este Govern.

En el capítol de guanys i pèrdues patrimonials es produeixen algunes modificacions respecte de la normativa vigent. Destaca en este sentit la incorporació a este concepte de les derivades d'elements afectes a activitats econòmiques, amb la finalitat de no introduir diferenciacions amb la resta de persones físiques.

D'altra banda, la tarifa de l'impost incorpora dos novets dignes de ser subratllades: la minoració de la càrrega tributària, amb una rebaixa general dels tipus, inclosos el mínim i el màxim, i la reducció i redefinició dels trams, quedant perfectament homologada amb les que regixen en la majoria dels països europeus, que s'inclinen per la simplificació també en este terreny.

A més d'això i respecte a les deduccions de la quota, es mantenen i inclús es milloren aquelles que, o bé responen a un mandat constitucional, com és el cas de l'adquisició de vivenda habitual, o bé afavorixen l'interés general, supòsit dels donatius, o resulten necessàries per raons d'equilibri territorial, com ocorre amb la deducció per rendes obtingudes a Ceuta i Melilla.

Atés que la reforma no pretén alterar el model de finançament autonòmic del quinquenni 1997-2001, es manté l'estructura del gravamen autonòmic o complementari de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques dissenyat en la llei 14/1996, de 30 de desembre, de Cessió de Tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes i de Mesures Fiscals Complementàries, amb la qual cosa es garanteix la coresponsabilitat fiscal de les comunitats autònomes i la suficiència de recursos.

Finalment, s'incorporen a la present llei, per raons de coordinació legislativa, les regles sobre règims especials, la majoria regulats fins ara al marge de la llei de l'Impost, com són els d'imputació de rendes i d'institucions d'inversió col·lectiva. D'altra banda, es modifica la normativa reguladora de la gestió del tribut; en esta línia s'introdueixen les mesures necessàries per a millorar-la i agilitzar-la, es reduïxen de manera significativa el nombre de declarants, i s'evita l'excés dels pagaments a compte sobre la quota diferencial de l'impost. Per fi, es reforcen les exigències del principi de reserva de llei, al fi de les quals s'estableixen les condicions i els límits corresponents a cada modalitat integrant del sistema d'ingressos a compte.

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació Article 1. *Naturalesa de l'impost.*

L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques és un tribut de caràcter personal i directe que grava, segons els principis d'igualtat, generalitat i progressivitat, la renda de les persones físiques, d'acord amb les seues circumstàncies personals i familiars.

Article 2. *Objecte de l'impost.*

1. Constituïx l'objecte d'este impost la renda del contribuent, entesa com la totalitat dels seus rendiments, guanys i pèrdues patrimonials i les imputacions de renda que s'establisquen per la llei, amb independència del lloc on s'hagueren produït i siga quina siga la residència del pagador.

2. L'impost gravarà la capacitat econòmica del contribuent, entesa esta com la seua renda disponible, que serà el resultat de disminuir la renda en la quantia del mínim personal i familiar.

Article 3. *Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.*

1. L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques és un impost cedit parcialment, en els termes establits en la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes, i en les normes reguladores de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

2. Els elements de l'impost susceptibles de regulació per les comunitats autònomes són les tarifes corresponents al gravamen autonòmic i les deduccions que recaiguen exclusivament sobre este últim, en els termes i amb els límits establits en les lleis.

3. El càlcul de la quota líquida autonòmica s'efectuarà d'acord amb el que estableix la present llei i, si és procedent, la normativa dictada per la respectiva comunitat autònoma. En el cas que les comunitats autònomes no hagen assumit o exercit les competències normatives sobre este impost, la quota líquida s'exigirà d'acord amb la tarifa complementària i les deduccions establides per l'Estat.

Article 4. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques s'aplicarà en tot el territori espanyol.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entendrà sense perjudici dels règims tributaris forals de Concert i Conveni Econòmic en vigor, respectivament, en els territoris històrics del País Basc i en la Comunitat Foral de Navarra.

3. A Canàries, Ceuta i Melilla es tindran en compte les especialitats previstes en la seua normativa específica i en esta llei.

Article 5. *Tractats i convenis.*

El que estableix la present llei s'entendrà sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.

TÍTOL I

Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals

CAPÍTOL I

Fet imposable i rendes exemptes Article 6. *Fet imposable.*

1. Constituïx el fet imposable l'obtenció de renda pel contribuent.

2. Componen la renda del contribuent:

- Els rendiments del treball.
- Els rendiments del capital.
- Els rendiments de les activitats econòmiques.
- Els guanys i les pèrdues patrimonials.
- Les imputacions de renda que s'establisquen per llei.

3. Es presumiran retribuïdes, excepte prova en contra, les prestacions de béns, drets o servicis susceptibles de generar rendiments del treball o del capital.

4. No estarà subjecta a este impost la renda que es trobe subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions.

Article 7. *Rendes exemptes.*

Estaran exemptes les següents rendes:

a) Les prestacions públiques extraordinàries per actes de terrorisme.

b) Les ajudes de qualsevol classe percebudes pels afectats pel virus d'immunodeficiència humana, regulades en el Reial Decret Llei 9/1993, de 28 de maig.

c) Les pensions reconegudes en favor d'aquelles persones que van patir lesions o mutilacions en ocasió o com a conseqüència de la guerra civil 1936/1939, ja siga pel règim de Classes Passives de l'Estat o a l'empara de la legislació especial dictada a l'efecte.

d) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys físics o psíquics a persones, en la quantia legal o judicialment reconeguda.

e) Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, en la quantia establida amb caràcter obligatori en l'Estatut dels Treballadors, en la seua normativa de desplegament o, si és el cas, en la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que pugua considerar-se com a tal l'establida en virtut de conveni, pacte o contracte.

f) Les prestacions reconegudes al contribuent per la Seguretat Social o per les entitats que la substituïsquen com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social mencionat, sempre que es tracte de prestacions en situacions idèntiques a les previstes per a la incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa de la Seguretat Social.

La quantia exempta tindrà com a límit l'import de la prestació màxima que reconega la Seguretat Social pel concepte que corresponga. L'excés tributarà com a rendiment del treball, entenent-se produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats abans citades, en les prestacions d'estes últimes.

g) Les pensions per inutilitat o incapacitat permanent del règim de classes passives, sempre que la lesió o malaltia que haguera sigut causa d'estes inhabilitara per complet el perceptor de la pensió per a qualsevol professió o ofici.

h) Les prestacions familiars per fill a càrrec regulades en el capítol IX del títol II del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

i) Les quantitats percebudes d'institucions públiques amb motiu de l'acolliment de persones amb minusvalidesa o majors de seixanta-cinc anys.

j) Les beques públiques percebudes per a cursar estudis en tots els nivells i graus del sistema educatiu, fins al de llicenciatura o equivalent, inclusivament.

k) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de decisió judicial.

l) Els premis literaris, artístics, o científics rellevants, amb les condicions que reglamentàriament es determinen.

m) Les ajudes de contingut econòmic als esportistes d'alt nivell ajustades als programes de preparació establits pel Consell Superior d'Esports amb les Federacions Esportives Espanyoles o amb el Comitè Olímpic Espanyol, en les condicions que es determinen reglamentàriament.

n) Les prestacions per desocupació reconeguda per la respectiva entitat gestora quan es perceben en la modalitat de pagament únic establida en el Reial Decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seua modalitat de pagament únic, amb el límit d'1.000.000 de pesetes, sempre que les quantitats percebudes es destinen a les finalitats i en els casos previstos en la citada norma.

L'exempció prevista en el paràgraf anterior estarà condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en el cas que el contribuïent s'haguera integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat, o al manteniment, durant idèntic termini, de l'activitat, en el cas de treballador autònom.

ñ) Els premis de les loteries i apostes organitzades per l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat i per les comunitats autònomes, així com dels sortejos organitzats per la Creu Roja Espanyola i per l'Organització Nacional de Cegos.

o) Les gratificacions extraordinàries satisfetes per l'Estat espanyol per la participació en missions internacionals de pau o humanitàries, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

p) Els rendiments del treball percebuts per treballs realitzats en l'estranger, en la quantia i amb les condicions que reglamentàriament s'establisquen, sempre que hagen tributat efectivament en l'estranger per raó d'un impost de naturalesa semblant o idèntica a este impost.

CAPÍTOL II

Contribuents

Article 8. *Contribuents.*

Són contribuents per este impost:

a) Les persones físiques que tinguen la seua residència habitual en territori espanyol.

b) Les persones físiques que tingueren la seua residència habitual en l'estranger per alguna de les circumstàncies previstes en els apartats 2 i 3 de l'article següent.

Article 9. *Residència habitual en territori espanyol.*

1. S'entendrà que el contribuïent té la seua residència habitual en territori espanyol quan es done qualsevol de les següents circumstàncies:

a) Que residisca més de cent huitanta-tres dies, durant l'any natural, en territori espanyol. Per a determinar este període de permanència en territori espanyol es computaran les absències esporàdiques, llevat que el contribuïent acredite la seua residència fiscal en un altre país. En el supòsit de països o territoris dels quals qualificats reglamentàriament com a paradís fiscal, l'Administració Tributària podrà exigir que es prove la permanència en el mateix durant 183 dies l'any natural.

b) Que radique a Espanya el nucli principal o la base de les seues activitats o interessos econòmics, de forma directa o indirecta.

Es presumirà, excepte prova en contra, que el contribuïent té la seua residència habitual en territori espanyol quan, d'acord amb els criteris anteriors, residisquen habitualment a Espanya el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que depenguen d'aquell.

2. 1r. Als efectes d'esta llei, es consideraran contribuents les persones de nacionalitat espanyola, el seu cònjuge no separat legalment i fills menors d'edat que tingueren la seua residència habitual en l'estranger, per la seua condició de:

a) Membres de missions diplomàtiques espanyoles, comprenent tant el cap de la missió, com els membres del personal diplomàtic, administratiu, tècnic o de servicis de la missió.

b) Membres de les oficines consulars espanyoles, comprenent tant el cap d'estes com el funcionari o personal de servicis adscrits a elles, amb excepció dels vicecònsols honoraris o agents consulars honoraris i del personal dependent d'estos.

c) Titulars de càrrec o ocupació oficial de l'Estat espanyol com a membres de les delegacions i representacions permanents acreditades davant d'organismes internacionals o que formen part de delegacions o missions d'observadors en l'estranger.

d) Funcionaris en actiu que exercisquen en l'estranger un càrrec o ocupació oficial que no tinga caràcter diplomàtic o consular.

2n. No serà d'aplicació el que disposa el número anterior:

a) Quan les persones a què es referix el número 1r d'este apartat no siguen funcionaris públics en actiu o titulars de càrrec o ocupació oficial i tingueren la seua residència habitual en l'estranger amb anterioritat a l'adquisició de qualsevol de les condicions enumerades en este.

b) En el cas dels cònjuges no separats legalment o fills menors d'edat, quan tingueren la seua residència habitual en l'estranger amb anterioritat a l'adquisició pel cònjuge, el pare o la mare, de les condicions enumerades en el número 1r d'este apartat.

3. No perdran la condició de contribuents per este impost les persones físiques de nacionalitat espanyola que acrediten la seua nova residència fiscal en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal. Esta regla s'aplicarà en el període impositiu en què s'efectue el canvi de residència i durant els quatre períodes impositius següents.

4. Quan no corresponga l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en els quals Espanya siga part, no es consideraran contribuents, a títol de reciprocitat, els nacionals estrangers que tinguen la seua residència habitual a Espanya, quan esta circumstància fóra conseqüència d'algun dels supòsits establits en l'apartat 2 d'este article.

Article 10. Atribució de rendes.

1. Les rendes corresponents a les societats civils, tinguen o no personalitat jurídica, herències jacents, comunitats de béns i la resta d'entitats a què es referix l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, s'atribuiran als socis, hereus, comuners o partícips, respectivament, segons les normes o pactes aplicables en cada cas i, si estos no constaren en l'Administració Tributària en forma fefaent, s'atribuiran per parts iguals.

2. Les rendes atribuïdes tindran la naturalesa derivada de l'activitat o font d'on procedisquen per a cada un dels socis, hereus, comuners o partícips.

3. El règim d'atribució de rendes no serà aplicable a les societats agràries de transformació que tributaran per l'Impost sobre Societats.

4. Les entitats en règim d'atribució de rendes no estaran subjectes a l'Impost sobre Societats.

Article 11. Individualització de rendes.

1. La renda s'entendrà obtinguda pels contribuents en funció del seu origen o de la seua font, siga quina siga, si és el cas, el règim econòmic del matrimoni.

2. Els rendiments del treball s'atribuiran exclusivament a qui haja generat el dret a la seua percepció. No obstant, les prestacions a què es referix l'article 16.2 a) d'esta llei, s'atribuiran a les persones físiques en favor de les quals estiguen reconegudes.

3. Els rendiments del capital s'atribuiran als contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, siguen titulars dels elements patrimonials, béns o drets, de què provenyen els dits rendiments.

4. Els rendiments de les activitats econòmiques es consideraran obtinguts pels que realitzen de forma habitual, personal i directa l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció i els recursos humans afectes a les activitats.

Es presumirà, excepte prova en contra, que els dits requisits concorren en els que figuren com a titulars de les activitats econòmiques.

5. Els guanys i les pèrdues patrimonials es consideraran obtinguts pels contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, siguen titulars dels béns, drets i la resta d'elements patrimonials de què provinquen.

Els guanys patrimonials no justificats s'atribuiran en funció de la titularitat dels béns o drets en què es manifesten. Les adquisicions de béns i drets que no es deriven d'una transmissió prèvia, com els guanys en el joc, es consideraran guanys patrimonials de la persona a qui corresponga el dret a la seua obtenció o que les haja guanyades directament.

CAPÍTOL III**Període impositiu, meritació de l'impost i imputació temporal****Article 12. Regla general.**

1. El període impositiu serà l'any natural.

2. L'impost es meritara el 31 de desembre de cada any, sense perjuí del que estableix l'article següent.

Article 13. Període impositiu inferior a l'any natural.

1. El període impositiu serà inferior a l'any natural quan es produísca la mort del contribuent en un dia distint al 31 de desembre.

2. En este supòsit el període impositiu acabarà i es meritara l'impost en la data de la mort, sense perjuí de l'opció per la tributació conjunta prevista en l'article 68.3 d'esta llei.

Article 14. Imputació temporal.**1. Regla general.**

Els ingressos i gastos que determinen la renda a incloure en la base de l'impost s'imputaran al període impositiu que corresponga, d'acord amb els següents criteris:

a) Els rendiments del treball i del capital s'imputaran al període impositiu que siguen exigibles pel seu perceptor.

b) Els rendiments d'activitats econòmiques s'imputaran conforme al que disposa la normativa reguladora de l'Impost sobre Societats, sense perjuí de les especialitats que reglamentàriament puguen establir-se.

c) Els guanys i les pèrdues patrimonials s'imputaran al període impositiu que tinga lloc l'alteració patrimonial.

2. Regles especials.

a) Quan no s'haguera satisfet la totalitat o part d'una renda, per trobar-se pendent de resolució judicial la determinació del dret a la seua percepció o la seua quantia, els imports no satisfets s'imputaran al període impositiu en què aquella adquireisca fermesa.

b) Quan per circumstàncies justificades no imputables al contribuent, els rendiments derivats del treball es perceben en períodes impositius distints a aquells en què van ser exigibles, s'imputaran a estos, practicant-se, si és procedent, una declaració-liquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec. Quan concórreguen les circumstàncies previstes en la lletra a) anterior, els rendiments es consideraran exigibles en el període impositiu que la resolució judicial adquireisca fermesa.

La declaració es presentarà en el termini que hi ha entre la data en què es perceben i el final del termini immediat següent de declaracions per l'impost.

c) La prestació per desocupació percebuda en la seua modalitat de pagament únic d'acord amb el que estableix la normativa laboral, podrà imputar-se en cada un dels períodes impositius que, si no s'haguera produït el pagament únic, s'hauria tingut dret a la prestació. Esta imputació s'efectuarà en proporció al mateix temps que en cada període impositiu s'haguera tingut dret a la prestació si no s'haguera produït el pagament únic.

d) En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, el contribuent podrà optar per imputar proporcionalment les rendes obtingudes en estes operacions, a mesura que es facen exigibles els cobraments corresponents. Es consideraran operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles que tinguen un preu que es perceba, totalment o parcialment, per mitjà de pagaments successius, sempre que el període transcorregut entre l'entrega o la posada a disposició i el venciment de l'últim termini siga superior a l'any.

Quan el pagament d'una operació a terminis o amb preu ajornat s'haguera instrumentat, en tot o en part, per mitjà de l'emissió d'efectes canviaris i estos foren transmesos en ferm abans del seu venciment, la renda s'imputarà al període impositiu de la seua transmissió.

En cap cas tindran este tractament, per al transmetent, les operacions derivades de contractes de rendes vitalícies o temporals. Quan es transmeten béns i drets a canvi d'una renda vitalícia o temporal, el guany o pèrdua patrimonial per al rendista s'imputarà al període impositiu en què es constituïska la renda.

e) Les diferències positives o negatives que es produïsqen en els comptes representatius de saldos en divises o en moneda estrangera, com a conseqüència de la modificació experimentada en les seues cotitzacions, s'imputaran en el moment del cobrament o del pagament respectiu.

f) Les rendes estimades a què es referix l'article 6.3 d'esta llei s'imputaran al període impositiu que s'entenguen produïdes.

g) Les ajudes públiques percebudes com a compensació pels defectes estructurals de construcció de la vivenda habitual i destinades a la seua reparació, podran imputar-se per quartes parts, en el període impositiu en què s'obtinguen i en els tres següents.

3. En el cas que el contribuent perda la seua condició per canvi de residència, totes les rendes pendents d'imputació hauran d'integrar-se en la base imposable corresponent a l'últim període impositiu que haja de declarar-se per este impost, en les condicions que es fixen reglamentàriament, i es practicarà, si és procedent, una declaració-liquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec.

4. En el cas de mort del contribuent totes les rendes pendents d'imputació hauran d'integrar-se en la base imposable de l'últim període impositiu que haja de declarar-se.

TÍTOL II

Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen

Article 15. *Determinació de la base imposable i liquidable.*

1. La base imposable de l'impost estarà constituïda per l'import de la renda disponible del contribuent, expressió de la seua capacitat econòmica.

2. La base imposable es determinarà aplicant els règims previstos en l'article 45 d'esta llei.

3. Per a la quantificació de la base imposable es procedirà, en els termes previstos en la present llei, pel següent orde:

1r. Es qualificaran i quantificaran les rendes d'acord amb el seu origen. Els rendiments nets s'obtinran per diferència entre els ingressos computables i els gastos deduïbles, i els guanys i les pèrdues patrimonials es determinaran per diferència entre els valors de transmissió i adquisició.

2n. S'aplicaran les reduccions del rendiment net que, si és procedent, corresponguen per a cada una de les fonts de renda.

3r. Es procedirà a la integració i compensació de les diferents rendes segons el seu origen.

4t. Es deduirà la quantia corresponent al mínim personal i familiar que la llei reconeix al contribuent, en funció de les seues circumstàncies personals i familiars.

4. La base liquidable serà el resultat de practicar en la base imposable les reduccions previstes en l'article 46 d'esta llei.

CAPÍTOL I

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a. RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 16. *Rendiments íntegres del treball.*

1. Es consideraran rendiments íntegres del treball totes les contraprestacions o utilitats, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que deriven, directament o indirectament, del treball personal o de la relació laboral o estatutària i no tinguen el caràcter de rendiments d'activitats econòmiques.

S'hi inclouran, en particular:

a) Els sous i salaris.
b) Les prestacions per desocupació.
c) Les remuneracions en concepte de gastos de representació.

d) Les dietes i assignacions per a gastos de viatge, excepte els de locomoció i els normals de manutenció i estada en establiments d'hostaleria amb els límits que reglamentàriament s'establisquen.

e) Les contribucions o aportacions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per a fer front als compromisos per pensions en els termes previstos per la disposició adicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i en la seua normativa de desplegament, quan estes siguen imputades a aquelles persones a qui es vinculen les prestacions. Esta imputació fiscal tindrà caràcter obligatori en els contractes d'assegurança de vida que, a través de la concessió del dret de rescat o per mitjà de qualsevol altra fórmula, permeten la seua disposició anticipada per part de les persones a qui es vinculen les prestacions. No es considerarà, a estos efectes, que permeten la disposició anticipada les assegurances que incorporen dret de rescat per als supòsits de malaltia greu o desocupació de llarga duració, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

2. En tot cas, tindran la consideració de rendiments del treball:

a) Les següents prestacions:

1a. Les pensions i havens passius percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives i la resta de prestacions públiques per situacions d'incapacitat, jubilació, accident, malaltia, viudetat, orfandat o semblants.

2a. Les prestacions percebudes pels beneficiaris de mutualitats generals obligatòries de funcionaris, col·legis d'òrfens i altres entitats semblants.

3a. Les prestacions percebudes pels beneficiaris de plans de pensions.

4a. Les prestacions percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurances concertades amb mutualitats de previsió social les aportacions de les quals hagen pogut ser, almenys en part, gasto deduïble per a la determinació del rendiment net d'activitats econòmiques o objecte de reducció en la base imposable de l'impost.

Les prestacions per jubilació i invalidesa derivades dels dits contractes s'integraran en la base imposable en la mesura que la quantia percebuda excedisca les aportacions que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost per incomplir els requisits previstos en l'article 46.1, números 1r, 2n i 3r d'esta llei.

5a. Les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes previstos

en la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i en la seua normativa de desplegament, en la mesura que la seua quantia excedisca les contribucions imputades fiscalment i les aportacions directament realitzades pel treballador.

b) Les quantitats que s'abonen, per raó del seu càrrec, als diputats espanyols en el Parlament Europeu, als diputats i senadors de les Corts Generals, als membres de les assemblees legislatives autonòmiques, regidors d'ajuntament i membres de les diputacions provincials, capítols insulars o altres entitats locals, a exclusió, en tot cas, de la part d'estes que les dites institucions assignen per a gastos de viatge i desplaçament.

c) Els rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i semblants.

d) Els rendiments derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedisca el dret a la seua explotació.

e) Les retribucions dels administradors i membres dels consells d'administració, de les Juntes que hi actuen i la resta de membres d'altres òrgans representatius.

f) Les pensions compensatòries rebudes del cònjuge i les anualitats per aliments, sense perjudi del que disposa l'article 7 d'esta llei.

g) Els drets especials de contingut econòmic que es reserven els fundadors o promotors d'una societat com a remuneració de servicis personals.

h) Les beques, sense perjudi del que disposa l'article 7 d'esta llei.

i) Les retribucions percebudes pels que col·laboren en activitats humanitàries o d'assistència social promogudes per entitats sense ànim de lucre.

j) Les retribucions derivades de relacions laborals de caràcter especial.

3. No obstant, quan els rendiments a què es refereixen les lletres c) i d) de l'apartat anterior i els derivats de la relació laboral especial dels artistes en espectacles públics i de la relació laboral especial de les persones que intervinguen en operacions mercantils per compte d'un o més empresaris sense assumir el risc i la ventura d'aquelles suposen l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un d'estos dos, amb la finalitat d'intervindre en la producció o distribució de béns o servicis, es qualificaran com a rendiments d'activitats econòmiques.

Article 17. Rendiment net del treball.

1. El rendiment net del treball serà el resultat de disminuir el rendiment íntegre en l'import dels gastos deduïbles. Els rendiments íntegres es computaran, en el cas que es produïsquen, amb l'aplicació prèvia dels percentatges de reducció a què es refereix l'apartat següent.

2. Com a regla general, els rendiments íntegres es computaran en la seua totalitat, excepte que els siga d'aplicació alguna de les reduccions següents:

a) El 30 per 100 de reducció, en el cas de rendiments que tinguen un període de generació superior a dos anys i que no s'obtinguen de forma periòdica o recurrent, així com aquells que es qualifiquen reglamentàriament com a obtinguts de forma notòriament irregular en el temps.

El còmput del període de generació, en el cas que estos rendiments es cobren de forma fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

b) El 40 per 100 de reducció, en el cas de les prestacions establides en l'article 16.2. a) d'esta llei, excloses

les previstes en el número 5t, que es perceben en forma de capital, sempre que hagen transcorregut més de dos anys des de la primera aportació. El termini de dos anys no resultarà exigible en el cas de prestacions per invalidesa.

c) Els rendiments derivats de prestacions de jubilació dels contractes d'assegurances col·lectives als quals es refereix l'article 16.2. a), 5a d'esta llei, percebudes en forma de capital, es reduiran en els següents termes:

Els que corresponguen a primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es perceben, en un 40 per 100.

Els que corresponguen a primes satisfetes amb més de cinc anys d'antelació a la data en què es perceben, en un 60 per 100.

Els que corresponguen a primes satisfetes amb més de huit anys d'antelació a la data en què es perceben, en un 70 per 100.

Esta reducció del 70 per 100 resultarà, així mateix, aplicable al rendiment total derivat de prestacions d'estos contractes que es perceben en forma de capital, transcorreguts més de dotze anys des del pagament de la primera prima, sempre que les primes satisfetes al llarg de la duració del contracte guarden una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

No obstant el que s'ha previst en els paràgrafs anteriors d'esta lletra, quan es tracte de prestacions per jubilació derivades dels contractes d'assegurances col·lectives a què es refereix l'article 16.2. a) 5a d'esta llei, en què les aportacions efectuades pels empresaris no hagen sigut imputades a les persones a qui es vinculen les prestacions, la reducció aplicable serà d'un 40 per 100 per a les prestacions de jubilació corresponents a les primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es perceben.

d) El 60 per 100 de reducció, en el cas de rendiments derivats de prestacions per invalidesa, en els termes i graus que es fixen reglamentàriament, percebudes en forma de capital, pels beneficiaris de contractes d'assegurances col·lectives a què es refereix l'article 16.2.a) 5a d'esta llei, i el 40 per 100 de reducció, en el cas de rendiments derivats d'estes prestacions per invalidesa, quan no es complisquen els requisits anteriors.

La reducció aplicable serà del 70 per 100 quan les prestacions per invalidesa deriven de contractes d'assegurances concertades amb més de dotze anys d'antiguitat, sempre que les primes satisfetes al llarg de la duració del contracte guarden una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

No obstant el que s'ha previst en els paràgrafs anteriors d'esta lletra, quan es tracte de prestacions per invalidesa derivades dels contractes d'assegurances col·lectives previstes en l'article 16.2. a) 5a d'esta llei, en els quals les aportacions efectuades pels empresaris no hagen sigut imputades a les persones a qui es vinculen les prestacions, la reducció aplicable serà, en tot cas, d'un 40 per 100.

e) Les reduccions previstes en este apartat no s'aplicaran a les prestacions a què es refereix l'article 16.2. a) d'esta llei, quan es perceben en forma de renda, ni a les contribucions empresarials imputades que reduïsquen la base imposable, d'acord amb l'article 46.1 d'esta llei.

f) Reglamentàriament podran establir-se fórmules simplificades per a l'aplicació de les reduccions a què es refereixen les lletres b) i c) anteriors.

3. Tindran la consideració de gastos deduintes exclusivament els següents:

- a) Les cotitzacions a la Seguretat Social o a mutualitats generals obligatòries de funcionaris.
- b) Les detraccions per drets passius.
- c) Les cotitzacions als col·legis d'òrfens o entitats semblants.
- d) Les quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals, quan la col·legiació tinga caràcter obligatori, en la part que corresponga als fins essencials d'estes institucions, i amb el límit que reglamentàriament s'establisca.
- e) Els gastos de defensa jurídica derivats directament de litigis suscitats en la relació del contribuent amb la persona de qui percep els rendiments, amb el límit de 50.000 pessetes anuals.

Article 18. Reduccions.

1. El rendiment net del treball es minorarà en les següents quanties:

- a) Contribuents amb rendiments nets del treball iguals o inferiors a 1.350.000 pessetes: 500.000 pessetes anuals.
- b) Contribuents amb rendiments nets del treball compresos entre 1.350.001 i 2.000.000 pessetes: 500.000 pessetes menys el resultat de multiplicar per 0,1923 la diferència entre el rendiment del treball i 1.350.001 pessetes anuals.
- c) Contribuents amb rendiments nets del treball superiors a 2.000.000 pessetes o amb rendes distintes de les del treball superiors a 1.000.000 pessetes: 375.000 pessetes anuals.

La quantia d'estes reduccions s'incrementarà:

- a) En un 75 per 100 per a aquells treballadors actius discapacitats amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100.
- b) En un 125 per 100 per a aquells treballadors actius discapacitats amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100 que, per a desplaçar-se al seu lloc de treball o per a exercir-lo, acrediten necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda.
- c) En un 175 per 100 per a aquells treballadors actius discapacitats amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100.

2. Com a conseqüència de l'aplicació de les reduccions previstes en este article, el saldo resultant no podrà ser negatiu.

SECCIÓ 2a. RENDIMENTS DEL CAPITAL

Article 19. Definició de rendiments del capital.

1. Tindran la consideració de rendiments íntegres del capital la totalitat de les utilitats o contraprestacions, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que vinguen, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat dels quals corresponga al contribuent i no es troben afectes a activitats econòmiques realitzades per este.

No obstant, les rendes derivades de la transmissió de la titularitat dels elements patrimonials, encara que existisca un pacte de reserva de domini, tributaran com a guanys o pèrdues patrimonials, llevat que per esta llei es qualifiquen com a rendiments del capital.

2. En tot cas, s'hi inclouran com a rendiments del capital:

- a) Els provinents dels béns immobles, tant rústics com urbans, que no es troben afectes a activitats econòmiques realitzades pel contribuent.
- b) Els que vinguen del capital mobiliari i, en general, dels restants béns o drets de què siga titular el contribuent, que no es troben afectes a activitats econòmiques realitzades per este.

Subsecció 1a. Rendiments del capital immobiliari

Article 20. Rendiments íntegres del capital immobiliari.

1. Tindran la consideració de rendiments íntegres procedents de la titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguen sobre ells, tots els que es deriven de l'arrendament o de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi sobre ells, siga quina siga la seua denominació o naturalesa.

2. Es computarà com a rendiment íntegre l'import que per tots els conceptes es reba de l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari, inclòs, si és el cas, el corresponent a tots aquells béns cedits amb l'immoble i exclòs l'Impost sobre el Valor Afegit.

Article 21. Gastos deduintes i reduccions.

1. Per a la determinació del rendiment net, es deduiran dels rendiments íntegres els gastos següents:

- a) Tots els gastos necessaris per a l'obtenció dels rendiments. La deducció dels interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o millora dels béns, drets o facultats d'ús o gaudi de què procedisquen els rendiments, i la resta de gastos de finançament, no podrà excedir la quantia dels rendiments íntegres obtinguts.
- b) L'import de la deterioració patida per l'ús o pel transcurs del temps en els béns dels quals procedisquen els rendiments, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

En el supòsit de rendiments derivats de la titularitat d'un dret o facultat d'ús o gaudi, serà igualment deduinte en concepte de depreciació, amb el límit dels rendiments íntegres, la part proporcional del valor d'adquisició satisfet, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

2. Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com els que es qualifiquen reglamentàriament com a obtinguts de forma notòriament irregular en el temps, es reduiran en un 30 per 100.

El còmput del període de generació, en el cas que estos rendiments es cobren de forma fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Article 22. Rendiment en cas de parentiu.

Quan l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari del bé immoble o del dret real que recaiga sobre este, siga el cònjuge o un parent, inclosos els afins, fins al tercer grau inclusivament, del contribuent, el rendiment net total no podrà ser inferior al que resulte de les regles de l'article 71 d'esta llei.

Subsecció 2a. Rendiments del capital mobiliari

Article 23. Rendiments íntegres del capital mobiliari.

Tindran la consideració de rendiments íntegres del capital mobiliari els següents:

1. Rendiments obtinguts per la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat.

a) Queden inclosos dins d'esta categoria els següents rendiments, dineraris o en espècie:

1r. Els dividendes, primes d'assistència a juntes i participacions en els beneficis de qualsevol tipus d'entitat.

2n. Els rendiments procedents de qualsevol classe d'actius, excepte l'entrega d'accions alliberades, que, estatutàriament o per decisió dels òrgans socials, faculten per a participar en els beneficis, vendes, operacions, ingressos o conceptes anàlegs d'una entitat per causa distinta de la remuneració del treball personal.

3r. Els rendiments que es deriven de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, sobre els valors o participacions que representen la participació en els fons propis de l'entitat.

4t. Qualsevol altra utilitat, distinta de les anteriors, procedent d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o partícip.

b) Els rendiments íntegres a què es referix la lletra anterior, sempre que procedisquen d'entitats residents en territori espanyol, es multiplicaran pels següents percentatges:

140 per 100 amb caràcter general.

125 per 100 quan procedisquen de les entitats a què es referix l'article 26.2 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

100 per 100 quan procedisquen de les entitats a què es referix l'article 26.5 i 6 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats i de cooperatives protegides i especialment protegides, regulades per la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de les Cooperatives, de la distribució de la prima d'emissió i de les operacions descrites en els punts 3r i 4t de la lletra a) anterior. S'aplicarà, en tot cas, este percentatge als rendiments que corresponen a valors o participacions adquirides dins dels dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagueren satisfet quan, amb posterioritat a esta data, dins del mateix termini, es produïska una transmissió de valors homogenis. En cas d'entitats en transparència fiscal, s'aplicarà este mateix percentatge pels contribuents quan les operacions anteriorment descrites es realitzen per l'entitat transparent.

En el cas de valors o participacions no admeses a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, el termini previst en el paràgraf anterior serà d'un any.

2. Rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

Tenen esta consideració les contraprestacions de qualsevol classe, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, com els interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per esta cessió, així com les derivades de la transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens.

a) En particular, tindran esta consideració:

1r. Els rendiments procedents de qualsevol instrument de gir, inclús els originats per operacions comercials, a partir del moment en què s'endosse o transmeta, llevat que l'endossament o cessió es faça com a pagament d'un crèdit de proveïdors o subministradors.

2n. La contraprestació, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, derivada de comptes en tota classe d'institucions financeres, incloent les basades en operacions sobre actius financers.

3r. Les rendes derivades d'operacions de cessió temporal d'actius financers amb pacte de recompra.

4t. Les rendes satisfetes per una entitat financera, com a conseqüència de la transmissió, cessió o transferència, total o parcial, d'un crèdit titularitat d'aquella.

b) En el cas de transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió de valors, es computarà com a rendiment la diferència entre el valor de transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió d'estos i el seu valor d'adquisició o subscripció.

Com a valor de canvi o conversió es prendrà el que corresponga als valors que es reben.

Els gastos accessoris d'adquisició i alienació seran computats per a la quantificació del rendiment, sempre que es justifiquen adequadament.

Els rendiments negatius derivats de transmissions d'actius financers, quan el contribuent haguera adquirit actius financers homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les dites transmissions, s'integraran a mesura que es transmeten els actius financers que resten en el patrimoni del contribuent.

3. Rendiments dineraris o en espècie procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, excepte quan, d'acord amb el que preveu l'article 16.2. a) d'esta llei, hagen de tributar com a rendiments del treball.

En particular, s'aplicaran a estos rendiments de capital mobiliari les següents regles:

a) Quan es perceba un capital diferit, el rendiment del capital mobiliari vindrà determinat per la diferència entre el capital percebut i l'import de les primes satisfetes.

b) En el cas de rendes vitalícies immediates, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment de capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

45 per 100, quan el perceptor tinga menys de quaranta anys.

40 per 100, quan el perceptor tinga entre quaranta i quaranta-nou anys.

35 per 100, quan el perceptor tinga entre cinquanta i cinquanta-nou anys.

25 per 100, quan el perceptor tinga entre seixanta i seixanta-nou anys.

20 per 100, quan el perceptor tinga més de seixanta-nou anys.

Estos percentatges seran els corresponents a l'edat del rendista en el moment de la constitució de la renda i romandran constants durant tota la seua vigència.

c) Si es tracta de rendes temporals immediates, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment de capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

15 per 100, quan la renda tinga una duració inferior o igual a cinc anys.

25 per 100, quan la renda tinga una duració superior a cinc i inferior o igual a deu anys.

35 per 100, quan la renda tinga una duració superior a deu i inferior o igual a quinze anys.

42 per 100, quan la renda tinga una duració superior a quinze anys.

d) Quan es perceben rendes diferides, vitalícies o temporals, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment de capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que corresponga dels previstos

en les lletres b) i c) anteriors, incrementat en la rendibilitat obtinguda fins a la constitució de la renda, en la forma que reglamentàriament es determine. Quan les rendes hagen sigut adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», el rendiment del capital mobiliari serà, exclusivament, el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que corresponga dels previstos en les lletres b) i c) anteriors.

No obstant el que s'ha previst en el paràgraf anterior, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes en forma de renda pels beneficiaris de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, distints dels previstos en l'article 16.2. a), i en els quals no hi haja hagut cap tipus de mobilització de les provisions del contracte d'assegurança durant la seua vigència, s'integraran en la base imposable de l'impost, en concepte de rendiments del capital mobiliari, a partir del moment en què la seua quantia excedisca les primes que hagen sigut satisfetes en virtut del contracte o, en el cas que la renda haja sigut adquirida per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», quan excedisquen el valor actual actuarial de les rendes en el moment de la seua constitució. En estos casos no seran d'aplicació els percentatges previstos en les lletres b) i c) anteriors. Per a l'aplicació d'este règim serà necessari que el contracte d'assegurança s'haja concertat, almenys, amb dos anys d'anterioritat a la data de jubilació.

e) En el cas d'extinció de les rendes temporals o vitalícies, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, quan l'extinció de la renda tinga el seu origen en l'exercici del dret de rescab, el rendiment del capital mobiliari serà el resultat de sumar a l'import del rescab les rendes satisfetes fins al dit moment i de restar les primes satisfetes i les quanties que, d'acord amb les lletres anteriors d'este apartat, hagen tributat com a rendiments del capital mobiliari. Quan les rendes hagen sigut adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», es restarà, addicionalment, la rendibilitat acumulada fins a la constitució de les rendes.

4. Altres rendiments del capital mobiliari.

Queden inclosos en este epígraf, entre altres, els següents rendiments, dineraris o en espècie:

a) Els procedents de la propietat intel·lectual quan el contribuent no en siga l'autor i els procedents de la propietat industrial que no es trobe afectada a activitats econòmiques realitzades pel contribuent.

b) Els procedents de la prestació d'assistència tècnica, llevat que la dita prestació tinga lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

c) Els procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, així com els procedents del subarrendament percebuts pel subarrendador, que no constituïsquen activitats econòmiques.

d) Les rendes vitalícies o altres temporals que tinguen per causa la imposició de capitals, excepte quan hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori. Es considerarà rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges previstos per les lletres b) i c) de l'apartat anterior d'este article per a les rendes, vitalícies o temporals, immediates derivades de contractes d'assegurança de vida.

e) Els procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització, llevat que la dita cessió tinga lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

5. No tindrà la consideració de rendiment de capital mobiliari, sense perjudici de la seua tributació pel concepte que corresponga, la contraprestació obtinguda pel contribuent per l'ajornament o fraccionament del preu de les operacions realitzades en l'exercici de la seua activitat econòmica habitual.

Article 24. *Gastos deduibles i reduccions.*

1. Per a la determinació del rendiment net, es deduiran dels rendiments íntegres exclusivament els gastos següents:

a) Els gastos d'administració i depòsit de valors negociables.

A estos efectes, es consideraran com a gastos d'administració i depòsit aquells imports que repercutisquen les empreses de servicis d'inversió, entitats de crèdit o altres entitats financeres que, d'acord amb la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, tinguen per finalitat retribuir la prestació derivada de la realització per compte dels seus titulars del servici de depòsit de valors representats en forma de títols o de l'administració de valors representats en anotacions en compte.

No seran deduibles les quanties que suposen la contraprestació d'una gestió discrecional i individualitzada de carteres d'inversió, on es produïska una disposició de les inversions efectuades per compte dels titulars d'acord amb els mandats conferits per estos.

b) Quan es tracte de rendiments derivats de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines o de subarrendaments, es deduiran dels rendiments íntegres els gastos necessaris per a la seua obtenció i, si és el cas, l'import de la deterioració patida pels béns o drets de què procedisquen.

2. Com a regla general, els rendiments nets es computaran en la seua totalitat, excepte que els siga d'aplicació alguna de les reduccions següents:

a) Quan tinguen un període de generació superior a dos anys, així com quan es qualifiquen reglamentàriament com a obtinguts de forma notòriament irregular en el temps, es reduiran en un 30 per 100.

El còmput del període de generació, en el cas que estos rendiments es cobren de forma fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

b) Els rendiments derivats de percepcions de contractes d'assegurança de vida rebudes en forma de capital es reduiran en els següents termes:

Els que corresponguen a primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es perceben, en un 30 per 100.

Els que corresponguen a primes satisfetes amb més de cinc anys d'antelació a la data en què es perceben, en un 60 per 100.

Els que corresponguen a primes satisfetes amb més de huit anys d'antelació a la data en què es perceben, en un 70 per 100.

Esta última reducció resultarà també aplicable al rendiment total derivat de percepcions de contractes d'assegurança de vida, que es reben en forma de capital, transcorreguts més de dotze anys des del pagament de la primera prima, sempre que les primes satisfetes al llarg de la duració del contracte guarden una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

c) Els rendiments derivats de prestacions per invalidesa, en els termes i graus que es fixen reglamentàriament, percebudes en forma de capital pels beneficiaris de contractes d'assegurança distinta dels establits en l'article 16.2. a) 5a, d'esta llei, es reduiran en un 60

per 100. En el cas de rendiments derivats de prestacions per invalidesa, quan no complisquen els requisits anteriors, es reduiran en un 40 per 100.

La reducció aplicable serà del 70 per 100 quan les prestacions per invalidesa deriven de contractes d'asseguracions concertades amb més de dotze anys d'antiguitat, sempre que les primes satisfetes al llarg de la duració del contracte guarden una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

d) Les reduccions previstes en este apartat no resultaran aplicables a les prestacions a què es referixen les lletres b), c) i d) de l'apartat 3 i la lletra d) de l'apartat 4 de l'article 23 d'esta llei, que siguen percebudes en forma de renda.

e) Reglamentàriament podran establir-se fórmules simplificades per a l'aplicació de les reduccions a què es referix la lletra b) d'este apartat.

SECCIÓ 3a. RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Article 25. *Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.*

1. Es consideraran rendiments íntegres d'activitats econòmiques aquells que, procedint del treball personal i del capital conjuntament, o només d'un d'estos factors, suposen per part del contribuent l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un dels dos, amb la finalitat d'intervindre en la producció o distribució de béns o servicis.

En particular, tenen esta consideració els rendiments de les activitats extractives, de fabricació, comerç o prestació de servicis, incloses les d'artesanía, agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mineres, i l'exercici de professions liberals, artístiques i esportives.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, s'entendrà que l'arrendament o compravenda d'immobles es realitza com a activitat econòmica, únicament quan hi concórreguen les següents circumstàncies:

a) Que en l'exercici de l'activitat es compte, almenys, amb un local exclusivament destinat a dur a terme la seua gestió.

b) Que per a l'ordenació d'aquella s'utilitze, almenys, una persona empleada amb contracte laboral i a jornada completa.

Article 26. *Regles generals de càlcul del rendiment net.*

1. El rendiment net de les activitats econòmiques es determinarà segons les normes de l'Impost sobre Societats, sense perjuí de les regles especials contingudes en este article, en l'article 28 d'esta llei per a l'estimació directa, i en l'article 29 d'esta llei per a l'estimació objectiva.

A l'efecte del que disposa l'article 122 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, per a determinar l'import net de la xifra de negocis es tindrà en compte el conjunt d'activitats econòmiques exercides pel contribuent.

2. Per a la determinació del rendiment net de les activitats econòmiques no s'hi inclouran els guanys o pèrdues patrimonials derivades dels elements patrimonials afectes a estes, que es quantificaran conforme al que preveu la secció 4a del present capítol.

3. L'afectació d'elements patrimonials o la desafectació d'actius fixos pel contribuent no constituirà una alteració patrimonial, sempre que els béns o drets continuen formant part del seu patrimoni.

S'entendrà que no hi ha hagut afectació si es duiguera a terme l'alienació dels béns o drets abans de transcorreguts tres anys des d'esta.

4. S'atendrà el valor normal en el mercat dels béns o servicis objecte de l'activitat, que el contribuent cedisca o preste a tercers de forma gratuïta o destine a l'ús o consum propi.

Així mateix, quan hi haja contraprestació i esta siga notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i servicis, s'atendrà este últim.

Article 27. *Elements patrimonials afectes.*

1. Es consideraran elements patrimonials afectes a una activitat econòmica:

a) Els béns immobles en què s'exercix l'activitat del contribuent.

b) Els béns destinats als servicis econòmics i socio-culturals del personal al servici de l'activitat. No es consideren afectes els béns d'esplai i recreació o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.

c) Qualsevol altres elements patrimonials que siguen necessaris per a l'obtenció dels respectius rendiments. En cap cas tindran esta consideració els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

2. Quan es tracte d'elements patrimonials que servisquen només parcialment a l'objecte de l'activitat econòmica, l'afectació s'entendrà limitada a aquella part d'estos elements que realment s'utilitze en l'activitat de què es tracte. En cap cas seran susceptibles d'afectació parcial els elements patrimonials indivisibles.

Reglamentàriament podran determinar-se les condicions en què, no obstant la seua utilització per a necessitats privades de forma accessòria i notòriament irrelevant, determinats elements patrimonials puguen considerar-se afectes a una activitat econòmica.

3. La consideració d'elements patrimonials afectes ho serà amb independència que la titularitat d'estos, en cas de matrimoni, resulte comuna a ambdós cònjuges.

Article 28. *Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.*

A més de les regles generals de l'article 26 d'esta llei, es tindran en compte les següents regles especials:

1a. No tindran la consideració de gasto deduïble els conceptes a què es referix l'article 14.2 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, ni les aportacions a mutualitats de previsió social del mateix empresari o professional, sense perjuí del que preveu l'article 46 d'esta llei.

No obstant, tindran la consideració de gasto deduïble les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, quan, a l'efecte de complir l'obligació prevista en l'apartat 3 de la disposició transitòria quinta i en la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social mencionat, en la part que tinga per objecte la cobertura de contingències ateses per la Seguretat Social, amb el límit de 500.000 pessetes anual.

2a. Quan resulte degudament acreditat, amb l'oportú contracte laboral i l'afiliació al règim corresponent de la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills menors del contribuent que convisquen amb ell, treballen habi-

tualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques exercides per este, es deduiran, per a la determinació dels rendiments, les retribucions estipulades amb cada un d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seua qualificació professional i treball exercit. Estes quantitats es consideraran obtingudes pel cònjuge o els fills menors en concepte de rendiments de treball a tots els efectes tributaris.

3a. Quan el cònjuge o els fills menors del contribuent que convisquen amb ell realitzen cessions de béns o drets que servisquen a l'objecte de l'activitat econòmica de què es tracte, es deduirà, per a la determinació dels rendiments del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedisca el valor de mercat i, si aquella faltara, podrà deduir-se la corresponent a este últim. La contraprestació o el valor de mercat es consideraran rendiments del capital del cònjuge o els fills menors a tots els efectes tributaris.

El que disposa esta regla no serà d'aplicació quan es tracte de béns i drets que siguin comuns a estos dos cònjuges.

4a. Reglamentàriament podran establir-se regles especials per a la quantificació de determinats gastos deduïbles en el cas d'empresaris i professionals en estimació directa simplificada, inclosos els de difícil justificació.

Article 29. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.

El càlcul del rendiment net en l'estimació objectiva es regularà pel que estableix el present article i les disposicions que el despleguen.

Les disposicions reglamentàries s'ajustaran a les següents regles:

1a. En el càlcul del rendiment net de les activitats econòmiques en estimació objectiva, s'utilitzaran els signes, índexs o mòduls generals o referits a determinats sectors d'activitat que determine el ministre d'Economia i Hisenda, tenint en compte les inversions realitzades que siguin necessàries per l'exercici de l'activitat.

2a. Reglamentàriament podrà regular-se l'aplicació per a activitats o sectors concrets de sistemes d'estimació objectiva en virtut dels quals s'establisquen, amb l'acceptació prèvia pels contribuents, xifres individualitzades de rendiments nets per a diversos períodes impositius.

3a. L'aplicació dels règims d'estimació objectiva no podrà mai donar lloc al gravamen dels guanys patrimonials que, si és el cas, pogueren produir-se per les diferències entre els rendiments reals de l'activitat i els derivats de l'aplicació correcta d'estos règims.

Article 30. Reduccions.

Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com aquells que es qualifiquen reglamentàriament com a obtinguts de forma notòriament irregular en el temps, es reduiran en un 30 per 100.

El còmput del període de generació, en el cas que estos rendiments es cobren de forma fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

SECCIÓ 4a. GUANY I PÈRDUES PATRIMONIALS

Article 31. Concepte.

1. Són guanys i pèrdues patrimonials les variacions en el valor del patrimoni del contribuent que es posen

de manifest en ocasió de qualsevol alteració en la composició d'aquell, llevat que per esta llei es qualifiquen com a rendiments.

2. S'estimarà que no hi ha alteració en la composició del patrimoni:

a) En els supòsits de divisió de la cosa comuna.

b) En la dissolució de la societat de guanys o en l'extinció del règim econòmic matrimonial de participació.

c) En la dissolució de comunitats de béns o en els casos de separació de comuns.

Els supòsits a què es referix este apartat no podran donar lloc, en cap cas, a l'actualització dels valors dels béns o drets rebuts.

3. S'estimarà que no hi ha guany o pèrdua patrimonial en els següents supòsits:

a) En reduccions del capital. Quan la reducció de capital, siga quina siga la seua finalitat, done lloc a l'amortització de valors o participacions, es consideraran amortitzades les adquirides en primer lloc, i el seu valor d'adquisició es distribuirà proporcionalment entre els restants valors homogenis que romanguen en el patrimoni del contribuent. Quan la reducció de capital no afecte de la mateixa manera tots els valors o participacions en circulació del contribuent, s'entendrà referida a les adquirides en primer lloc.

Quan la reducció de capital tinga per finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'esta o el valor normal de mercat dels béns o drets percebuts minorarà el valor d'adquisició dels valors afectats, d'acord amb les regles del paràgraf anterior, fins a la seua anul·lació. L'excés que en poguera resultar tributarà com a guany patrimonial.

b) En ocasió de transmissions lucratives per causa de mort del contribuent.

c) En ocasió de les transmissions lucratives d'empreses o participacions a què es referix l'apartat 6 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 28 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions.

Els elements patrimonials que el contribuent afecte a l'activitat econòmica amb posterioritat a la seua adquisició hauran d'haver estat afectes ininterrompudament durant, almenys, els 5 anys anteriors a la data de la transmissió.

4. Estaran exempts de l'impost els guanys patrimonials que es posen de manifest:

a) En ocasió de les donacions que s'efectuen en les entitats citades en l'article 55.3 d'esta llei.

b) En ocasió de la transmissió per majors de seixanta-cinc anys de la seua vivenda habitual.

c) En ocasió del pagament previst en l'article 80.3 d'esta llei.

5. No es computaran com a pèrdues patrimonials les següents:

a) Les no justificades.

b) Les degudes al consum.

c) Les degudes a transmissions lucratives per actes «inter vivos» o a liberalitats.

d) Les degudes a pèrdues en el joc.

e) Les derivades de les transmissions d'elements patrimonials, quan el transmetent torne a adquirir-los dins de l'any següent a la data de la dita transmissió.

Esta pèrdua patrimonial s'integrarà quan es produïsca la transmissió posterior de l'element patrimonial.

f) Les derivades de les transmissions de valors o participacions admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, quan el con-

tribuent haguera adquirit valors homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les dites transmissions.

g) Les derivades de les transmissions de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, quan el contribuent haguera adquirit valors homogenis l'any anterior o posterior a les dites transmissions.

En els casos previstos en les lletres f) i g) anteriors, les pèrdues patrimonials s'integraran a mesura que es transmeten els valors o participacions que queden en el patrimoni del contribuent.

El que preveuen les lletres f) i g) no s'aplicarà en les transmissions realitzades en els terminis a què es referixen els dos últims paràgrafs de l'article 23.1 d'esta llei.

Article 32. *Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.*

1. L'import dels guanys o pèrdues patrimonials serà:

a) En el supòsit de transmissió onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.

b) En els altres supòsits, el valor de mercat dels elements patrimonials o parts proporcionals, si és el cas.

2. Si s'hagueren efectuat millores en els elements patrimonials transmesos, es distingirà la part del valor d'alienació que corresponga a cada component del valor.

Article 33. *Transmissions a títol onerós.*

1. El valor d'adquisició estarà format per la suma de:

a) L'import real pel qual s'haguera efectuat esta adquisició.

b) El cost de les inversions i millores efectuades en els béns adquirits i els gastos i tributs inherents a l'adquisició, exclosos els interessos, que hagueren sigut satisfets per l'adquirent.

En les condicions que reglamentàriament es determinen, este valor es minorarà en l'import de les amortitzacions.

2. El valor d'adquisició a què es referix l'apartat anterior s'actualitzarà, exclusivament en el cas de béns immobles, per mitjà de l'aplicació dels coeficients que s'establisquen en la corresponent Llei de Pressupostos Generals de l'Estat. Els coeficients s'aplicaran de la següent manera:

a) Sobre els imports a què es referixen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, atenent l'any en què s'hagen satisfet.

b) Sobre les amortitzacions, atenent l'any a què corresponguen.

3. El valor de transmissió serà l'import real pel qual s'haguera efectuat l'alienació. D'este valor es deduiran els gastos i tributs a què es referix la lletra b) de l'apartat 1 sempre que resulten satisfets pel transmetent.

Per import real del valor d'alienació es prendrà el satisfet efectivament, sempre que no resulte inferior al normal de mercat, en este cas prevaldrà este.

Article 34. *Transmissions a títol lucratiu.*

Quan l'adquisició o la transmissió haguera sigut a títol lucratiu s'aplicaran les regles de l'article anterior, prenent per import real dels valors respectius aquells que resulten de l'aplicació de les normes de l'Impost sobre Successions i Donacions.

En les adquisicions lucratives a què es referix la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 31 d'esta llei, el donatari se subrogarà en la posició del donant respecte dels valors i dates d'adquisició d'estos béns.

Article 35. *Normes específiques de valoració.*

1. Quan l'alteració en el valor del patrimoni procedisca:

a) De la transmissió a títol onerós de valors admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o pèrdua es computarà per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió, determinat per la seua cotització en el mercat secundari oficial de valors espanyols en la data en què es produísca aquella o pel preu pactat quan siga superior a la cotització.

Per a la determinació del valor d'adquisició es deduirà l'import obtingut per la transmissió dels drets de subscripció.

No obstant el que s'ha disposat en el paràgraf anterior, si l'import obtingut en la transmissió dels drets de subscripció arribara a ser superior al valor d'adquisició dels valors dels quals procedisquen estos drets, la diferència tindrà la consideració de guany patrimonial per al transmetent, en el període impositiu en què es produísca la transmissió.

Quan es tracte d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició serà l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracte d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició tant d'estes com de les que procedisquen resultarà de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguen.

b) De la transmissió a títol onerós de valors o participacions no admesos a negociació en mercats secundaris oficials de valors espanyols i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o pèrdua es computarà per la diferència entre el valor d'adquisició i el valor de transmissió.

Excepte en el cas provat que l'import efectivament satisfet es correspon amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, el valor de transmissió no podrà ser inferior al major dels dos següents:

— El teòric resultant del balanç corresponent a l'últim exercici tancat amb anterioritat a la data de meritació de l'impost.

— El que resulte de capitalitzar al tipus del 20 per 100 la mitjana dels resultats dels tres exercicis socials tancats amb anterioritat a la data de meritació de l'impost. A este últim efecte, es computaran com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

El valor de transmissió calculat així es tindrà en compte per a determinar el valor d'adquisició dels valors o participacions que corresponga a l'adquirent.

L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció procedents d'estos valors o participacions tindrà la consideració de guany patrimonial per al transmetent en el període impositiu que es produísca la citada transmissió.

Quan es tracte d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició serà l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracte d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició tant d'estes com de les que procedisquen resultarà de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguen.

c) De la transmissió de valors o participacions en el capital de societats transparents, el guany o pèrdua es computarà per la diferència entre el valor d'adquisició i de titularitat i el valor de transmissió d'aquelles.

A este efecte, el valor d'adquisició i de titularitat s'estimarà integrat:

Primer. Pel preu o la quantitat desembossada per a la seua adquisició.

Segon. Per l'import dels beneficis socials que, sense una distribució efectiva, hagueren sigut imputats als contribuents com a rendiments de les seues accions o participacions en el període de temps comprés entre la seua adquisició i alienació.

Tercer. Tractant-se de socis que adquirisquen els valors amb posterioritat a la imputació de la base imposable positiva, es disminuirà el valor d'adquisició en l'import dels dividends o participacions en beneficis que procedisquen de períodes impositius durant els quals la societat es trobara en règim de transparència.

En el cas de societats de mera tinença de béns, el valor de transmissió a computar serà, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç aprovat, una vegada substituït el valor net comptable dels immobles pel valor que tindrien a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni.

El que disposa esta lletra s'entendrà sense perjudi de l'aplicació, quan siga procedent, del que es preveu en matèria de drets de subscripció en les dos lletres anteriors.

d) De les aportacions no dineràries a societats, el guany o pèrdua es determinarà per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o drets aportats i la quantitat major de les següents:

Primera: El valor nominal de les accions o participacions socials rebudes per l'aportació o, si és el cas, la part corresponent d'este. A este valor s'afegirà l'import de les primes d'emissió.

Segona: El valor de cotització dels títols rebuts en el dia en què es formalitze l'aportació o l'immediat anterior.

Tercera: El valor de mercat del bé o dret aportat.

El valor de transmissió així calculat es tindrà en compte per a determinar el valor d'adquisició dels títols rebuts com a conseqüència de l'aportació no dinerària.

e) En els casos de separació dels socis o dissolució de societats, es considerarà guany o pèrdua patrimonial, sense perjudi de les corresponents a la societat, la diferència entre el valor de la quota de liquidació social o el valor de mercat dels béns rebuts i el valor d'adquisició del títol o participació de capital que corresponga.

En els casos d'escissió, fusió o absorció de societats, el guany o pèrdua patrimonial del contribuent es computarà per la diferència entre el valor d'adquisició dels títols, drets o valors representatius de la participació del soci i el valor de mercat dels títols, numerari o drets rebuts o el valor del mercat dels entregats.

f) D'un traspàs, el guany patrimonial es computarà al cedent en l'import que li corresponga en el traspàs.

Quan el dret de traspàs s'haja adquirit per mitjà de preu, este tindrà la consideració de preu d'adquisició.

g) D'indemnitzacions o capitals assegurats per pèrdues o sinistres en elements patrimonials, es computarà com a guany o pèrdua patrimonial la diferència entre la quantitat percebuda i la part proporcional del valor d'adquisició que corresponga al dany. Quan la indemnització no fóra en metàl·lic, es computarà la diferència entre el valor de mercat dels béns, drets o servicis rebuts i la part proporcional del valor d'adquisició que corresponga al dany. Només es computarà guany patrimonial quan es derive un augment en el valor del patrimoni del contribuent.

h) De la permuta de béns o drets, el guany o pèrdua patrimonial es determinarà per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o dret que se cedix i el major dels dos següents:

— El valor de mercat del bé o dret entregat.

— El valor de mercat del bé o dret que es rep a canvi.

i) De l'extinció de rendes vitalícies o temporals, el guany o pèrdua patrimonial es computarà, per a l'obligat al pagament d'aquelles, per diferència entre el valor d'adquisició del capital rebut i la suma de les rendes efectivament satisfetes.

j) En les transmissions d'elements patrimonials a canvi d'una renda temporal o vitalícia, el guany o pèrdua patrimonial es determinarà per diferència entre el valor actual financer actuarial de la renda i el valor d'adquisició dels elements patrimonials transmesos.

k) Quan el titular d'un dret real de gaudi sobre immobles efectue la seua transmissió, o quan es produísca la seua extinció, per al càlcul del guany o pèrdua patrimonial l'import real a què es referix l'article 33.1. a) d'esta llei es minorarà de forma proporcional al temps durant el qual el titular no haguera percebut rendiments del capital immobiliari.

l) En les incorporacions de béns o drets que no deriven d'una transmissió, es computarà com a guany patrimonial el valor de mercat d'aquells.

m) En les operacions realitzades en els mercats de futurs i opcions regulats pel Reial Decret 1814/1991, de 20 de desembre, es considerarà guany o pèrdua patrimonial el rendiment obtingut quan l'operació no comporte la cobertura d'una operació principal concertada en l'exercici de les activitats econòmiques realitzades pel contribuent, en este cas tributaran d'acord amb el que preveu la secció 3a d'este capítol.

n) En les transmissions d'elements patrimonials afectes a activitats econòmiques, es considerarà com a valor d'adquisició el valor comptable, sense perjudi de les especialitats que reglamentàriament puguen establir-se respecte a les amortitzacions que minoren el dit valor.

2. Als efectes del que disposen les lletres a), b) i c) de l'apartat anterior, quan hi haja valors homogenis es considerarà que els transmesos pel contribuent són aquells que va adquirir en primer lloc. Així mateix, quan no es transmeta la totalitat dels drets de subscripció, s'entendrà que els transmesos corresponen als valors adquirits en primer lloc.

Quan es tracte d'accions totalment alliberades, es considerarà com a antiguitat d'estes la que corresponga a les accions de les quals procedisquen.

3. El que disposen les lletres d) i e) de l'apartat 1 d'este article s'entendrà sense perjudi del que estableix el capítol VIII del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

Article 36. Reinversió en els supòsits de transmissió de vivenda habitual i d'elements afectes a activitats econòmiques.

1. Podran excloure's de gravamen els guanys patrimonials obtinguts per la transmissió de la vivenda habitual del contribuent, sempre que l'import total obtingut per la transmissió es reinvertisca en l'adquisició d'una nova vivenda habitual en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Quan l'import reinvertit siga inferior al total del que percep la transmissió, únicament s'exclourà de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que corresponga a la quantitat reinvertida.

2. Els contribuents que realitzen activitats econòmiques i transmeten elements afectes a estes podran optar per tributar pels guanys patrimonials que es produïsquen d'acord amb les normes d'esta llei, o per aplicar el que preveu l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, per a la reinversió de beneficis extraordinaris, en què s'integrarà en cada període impositiu l'import total del guany patrimonial.

nial imputable a eixe període en la part general de la base imposable.

En cap cas serà aplicable a estos guanys patrimonials l'exempció per reinversió prevista en l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

Article 37. *Guanys patrimonials no justificats.*

Tindran la consideració de guanys de patrimoni no justificats els béns o drets la tinença dels quals, declaració o adquisició no es corresponga amb la renda o patrimoni declarats pel contribuent, així com la inclusió de deutes inexistents en qualsevol declaració per este impost o per l'Impost sobre el Patrimoni, o el seu registre en els llibres o registres oficials.

Els guanys patrimonials no justificats s'integraran en la base liquidable general del període impositiu respecte dels quals es descobrisquen, llevat que el contribuent proveu suficientment que ha sigut titular dels béns o drets corresponents des d'una data anterior a la del període de prescripció.

CAPÍTOL II

Integració i compensació de rendes

Article 38. *Integració i compensació de rendes en la part general de la base imposable.*

La part general de la base imposable es formarà amb la totalitat de la renda del contribuent, exclosos els guanys i les pèrdues patrimonials a què es referix l'article següent, i estarà constituïda per:

a) El saldo resultant d'integrar i compensar entre si, sense cap limitació, en cada període impositiu, els rendiments i les imputacions de renda a què es referix el títol VII i l'article 78 d'esta llei.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials, excloses les previstes en l'article següent.

Si el resultat de la integració i compensació a què es referix esta lletra presentarà saldo negatiu, el seu import es compensarà amb el saldo positiu de les rendes previstes en la lletra a) d'este article, obtingut en el mateix període impositiu, amb el límit del 10 per 100 del dit saldo positiu.

Si després de la dita compensació quedara saldo negatiu, el seu import es compensarà en els quatre anys següents en el mateix orde establert en els paràgrafs anteriors.

En cap cas s'efectuarà esta compensació fora del termini de quatre anys, per mitjà de l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

Article 39. *Integració i compensació de rendes en la part especial de la base imposable.*

1. La part especial de la base imposable estarà constituïda pel saldo positiu que resulte d'integrar i compensar exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials que es posen de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials o de millores realitzades en estos, amb més de dos anys d'antelació a la data de transmissió, o de drets de subscripció que corresponguen a valors adquirits, així mateix, amb la mateixa antelació.

2. Si el resultat de la integració i compensació presentara saldo negatiu, el seu import només es podrà compensar amb els dels guanys i les pèrdues patrimo-

nials que, corresponents a este mateix concepte, es posen de manifest durant els quatre anys següents.

3. La compensació haurà d'efectuar-se en la quantia màxima que permeta cada un dels exercicis següents i sense que pugua practicar-se fora del termini a què es referix l'apartat anterior per mitjà de l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

CAPÍTOL III

Mínim personal i familiar

Article 40. *Mínim personal i familiar.*

1. El mínim personal i familiar a què es referixen els apartats següents s'aplicarà, en primer lloc, a reduir la part general de la base imposable, sense que pugua resultar negativa com a conseqüència d'esta disminució. El romanent, si n'hi haguera, s'aplicarà a reduir la part especial de la base imposable, que tampoc podrà resultar negativa.

2. Mínim personal.

El mínim personal serà amb caràcter general de 550.000 pessetes anuals.

Este import serà de 650.000 pessetes quan el contribuent tinga una edat superior a 65 anys, de 850.000 pessetes quan siga discapacitat i acredite un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100, i d'1.150.000 pessetes quan el grau de minusvalidesa siga igual o superior al 65 per 100.

3. Mínim familiar.

1r. El mínim familiar serà:

a) 100.000 pessetes anuals per cada ascendent major de 65 anys que depenga i convisca amb el contribuent i no tinga rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional, incloses les exemptes.

b) Per cada descendent fadrí menor de 25 anys, sempre que convisca amb el contribuent i no tinga rendes anuals superiors a les que es fixen reglamentàriament, amb el límit mínim de 200.000 pessetes anuals:

- 200.000 pessetes anuals pel primer i segon.
- 300.000 pessetes anuals pel tercer i següents.

Estes quanties s'incrementaran:

a') En 25.000 pessetes, en concepte de material escolar, per cada descendent, des dels 3 fins als 16 anys d'edat.

b') En 50.000 pessetes, per cada descendent a càrrec seu menor de 3 anys.

c) Per cada una de les persones citades en les lletres a) i b) anteriors, siga quina siga la seua edat, que no tinguen rendes anuals superiors a la quantia que es fixe reglamentàriament, amb el mínim de 550.000 pessetes, incloses les exemptes, que siguen discapacitades i acrediten un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100, a més de les anteriors si són procedents, 300.000 pessetes anuals. Esta quantia serà de 600.000 pessetes anuals quan el grau de minusvalidesa acreditat siga igual o superior al 65 per 100.

Als efectes del que preveuen les lletres b) i c) anteriors, s'assimilaran als descendents aquelles persones vinculades al contribuent per raó de tutela i acolliment, en els termes previstos en la legislació civil aplicable.

2n. No correspondrà l'aplicació dels mínims familiars a què es referix el número 1r anterior quan les persones que generen el dret a estos mínims declaració

per este impost o la comunicació prevista en l'article 81 d'esta llei.

3r. Quan dos o més contribuents tinguen dret a l'aplicació dels mínims familiars, el seu import es prorratejarà entre ells per parts iguals.

No obstant, quan els contribuents tinguen distint grau de parentiu amb l'ascendent o descendent, l'aplicació del mínim familiar correspondrà als de grau més pròxim, llevat que estos no tinguen rendes superiors a la quantia que es fixe reglamentàriament, i en este cas correspondrà als del següent grau.

4. La determinació de les circumstàncies personals i familiars que hagen de tindre's en compte als efectes del que establixen els apartats anteriors, es realitzarà atenent la situació existent en la data de meritació de l'impost.

No obstant, per a l'aplicació del mínim familiar per ascendents serà necessari que l'ascendent depenga i convisca amb el contribuent, almenys, la mitat del període impositiu.

5. El mínim personal i familiar de cada contribuent estarà format per la suma de les quanties que resulten aplicables d'acord als apartats anteriors.

CAPÍTOL IV

Regles especials de valoració

Article 41. *Estimació de rendes.*

1. La valoració de les rendes estimades a què es referix l'article 6.3 d'esta llei s'efectuarà pel valor normal en el mercat. S'entendrà per este la contraprestació que s'acordaria entre subjectes independents, excepte prova en contra.

2. Si es tracta de préstecs i operacions de captació o utilització de capitals aliens en general, s'entendrà per valor normal en el mercat el tipus d'interés legal dels diners que estiga en vigor l'últim dia del període impositiu.

Article 42. *Operacions vinculades.*

1. S'aplicaran en este impost les regles de valoració de les operacions vinculades en els termes previstos en l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

2. En el cas que l'operació vinculada amb una societat corresponga a l'exercici d'activitats econòmiques o a la prestació de treball personal per persones físiques, estes hauran d'efectuar-ne la valoració en els termes previstos en l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, anteriorment citada, quan impliquen un augment dels seus ingressos. En este cas, també l'entitat haurà de realitzar la dita valoració a l'efecte de l'Impost sobre Societats.

Article 43. *Rendes en espècie.*

1. Constituïxen rendes en espècie la utilització, el consum o l'obtenció, per a fins particulars, de béns, drets o servicis de forma gratuïta o per preu inferior al normal de mercat, encara que no suposen un gasto real per a qui les concedeixca.

Quan el pagador de les rendes entregue al contribuent imports en metàl·lic perquè este adquirisca els béns, drets o servicis, la renda tindrà la consideració de dinerària.

2. No tindran la consideració de rendiments del treball en espècie:

a) L'entrega als treballadors en actiu, de forma gratuïta o per preu inferior al normal de mercat, d'accions o participacions de la pròpia empresa o d'altres empreses del grup de societats, en la part que no excedisca, per al conjunt de les entregades a cada treballador, les 500.000 pessetes anuals o 1.000.000 de pessetes en els últims cinc anys, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

b) Les quantitats destinades a l'actualització, la capacitació o el reciclatge del personal empleat, quan estiguen exigides per l'exercici de les seues activitats o les característiques dels llocs de treball.

c) Les entregues a empleats de productes a preus rebaixats que es realitzen en cantines o menjadors d'empresa o economats de caràcter social. Tindran la consideració d'entrega de productes a preus rebaixats que es realitzen en menjadors d'empresa les fórmules indirectes de prestació del servici la quantia de les quals no supere la quantitat que reglamentàriament es determine.

d) La utilització dels béns destinats als servicis socials i culturals del personal empleat.

e) Les primes o quotes satisfetes per l'empresa en virtut de contracte d'assegurança d'accident laboral o de responsabilitat civil del treballador.

f) Les primes o quotes satisfetes a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia del treballador, en les condicions i amb els límits que reglamentàriament s'establisquen.

Article 44. *Valoració de les rendes en espècie.*

1. Amb caràcter general, les rendes en espècie es valoraran pel seu valor normal en el mercat, amb les següents especialitats:

1r. Els següents rendiments del treball en espècie es valoraran d'acord amb les següents normes de valoració:

a) En el cas d'utilització de vivenda, el 10 per 100 del valor cadastral.

En el cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagen sigut revisats o modificats, de conformitat amb els procediments regulats en els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, i hagen entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, el 5 per 100 del valor cadastral.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles no tingueren de valor cadastral o este no haguera sigut notificat al titular, es prendrà com a base d'imputació d'estos el 50 per 100 d'aquell pel qual hagen de computar-se a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni. En estos casos, el percentatge serà del 5 per 100.

La valoració resultant no podrà excedir el 10 per 100 de les restants contraprestacions del treball.

b) En el cas de la utilització o entrega de vehicles automòbils:

— En el supòsit d'entrega, el cost d'adquisició per al pagador, inclosos els tributs que graven l'operació.

— En el supòsit d'ús, el 20 per 100 anual del cost a què es referix el paràgraf anterior. En el cas que el vehicle no siga propietat del pagador, el dit percentatge s'aplicarà sobre el valor de mercat que correspondria al vehicle si fóra nou.

— En el supòsit d'ús i posterior entrega, la valoració d'esta última s'efectuarà tenint en compte la valoració resultant de l'ús anterior.

c) En els préstecs amb tipus d'interés inferiors al legal dels diners, la diferència entre l'interés pagat i l'interés legal dels diners vigents en el període.

d) Pel cost per al pagador, inclosos els tributs que graven l'operació, les següents rendes:

- Les prestacions en concepte de manutenció, hospitalatge, viatges i semblants.
- Les primes o quotes satisfetes en virtut de contracte d'assegurança o un altre de semblant, sense perjudici del que preveuen les lletres e) i f) de l'apartat 2 de l'article anterior.
- Les quantitats destinades a satisfer gastos d'estudis i manutenció del contribuent o d'altres persones lligades a este per vincle de parentiu, inclosos els afins, fins al quart grau inclusivament, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

e) Pel seu import, les contribucions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per a afrontar els compromisos per pensions en els termes previstos per la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i la seua normativa de desplegament.

f) No obstant el que preveuen les lletres anteriors, quan el rendiment del treball en espècie siga satisfet per empreses que tinguen com a activitat habitual la realització de les activitats que donen lloc a este, la valoració no podrà ser inferior al preu ofert al públic del bé, dret o servici de què es tracte.

2n. Els guanys patrimonials en espècie es valoraran d'acord amb els articles 32 i 35 d'esta llei.

2. En els casos de rendes en espècie, la seua valoració es realitzarà segons les normes contingudes en esta llei. A este valor s'addicionarà l'ingrés a compte, llevat que el seu import haguera sigut repercutit al perceptor de la renda.

CAPÍTOL V

Règims de determinació de la base imposable

Article 45. *Règims de determinació de la base imposable.*

1. La quantia dels distints components de la base imposable es determinarà amb caràcter general pel règim d'estimació directa.

2. La determinació dels rendiments d'activitats econòmiques es durà a terme a través dels següents règims:

a) Estimació directa, que s'aplicarà com a règim general, i que admetrà dos modalitats:

- La normal.
- La simplificada. Esta modalitat s'aplicarà per a determinades activitats econòmiques amb un import net de xifra de negocis per al conjunt d'activitats desenrotllades pel contribuent que no supere els 100.000.000 de pessetes l'any immediat anterior, llevat que renunciï a la seua aplicació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

b) Estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques, que es regularà reglamentàriament d'acord amb les següents normes:

1a Els contribuents que reunisquen les circumstàncies previstes en les normes reguladores d'este règim determinaran els seus rendiments conforme a este, llevat que renunciï a la seua aplicació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

2a El règim d'estimació objectiva s'aplicarà conjuntament amb els règims especials establits en l'Impost sobre el Valor Afegit o Impost General Indirecte Canari, quan així es determine reglamentàriament.

3a L'àmbit d'aplicació del règim d'estimació objectiva es fixarà, entre altres extrems, bé per la naturalesa de les activitats i cultius, bé per mòduls objectius com el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats, amb els límits que, per al conjunt d'activitats exercides pel contribuent, es determinen reglamentàriament.

4a Reglamentàriament podrà establir-se l'aplicació del règim d'estimació objectiva a les entitats en règim d'atribució de rendes.

3. El règim d'estimació indirecta s'aplicarà de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària.

En l'estimació indirecta dels rendiments procedents d'activitats econòmiques es tindran en compte, preferentment, els signes, índexs o mòduls establits per a l'estimació objectiva, quan es tracte de contribuents que hagen renunciat a este últim règim de determinació de la base imposable.

CAPÍTOL VI

Base liquidable

SECCIÓ 1a. BASE LIQUIDABLE GENERAL

Article 46. *Base liquidable general.*

La base liquidable general estarà constituïda pel resultat de practicar en la part general de la base imposable, exclusivament, les següents reduccions:

1. En el cas d'aportacions a mutualitats i plans de pensions:

1r. Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en algun dels règims de la Seguretat Social, en la part que tinga per objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, sempre que no hagen tingut la consideració de gasto deduïble per a trobar els rendiments nets d'activitats econòmiques, en els termes que preveu el segon paràgraf de la regla 1a de l'article 28 de la present llei.

2n. Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per professionals o empresaris individuals integrats en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, en la part que tinga per objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

3r. Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per treballadors per compte alié o socis treballadors, incloses les contribucions del promotor que els hagueren sigut imputades en concepte de rendiments del treball, quan s'efectuen d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, amb inclusió de la desocupació per als citats socis treballadors.

Els contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social a què es referixen els tres núme-

ros anteriors hauran de reunir, a més dels assenyalats amb anterioritat, els següents requisits:

a) Les aportacions anuals màximes a estos contractes, incloent-hi, si és el cas, les que hagueren sigut imputades pels promotors, no podran sobrepassar les quantitats previstes en l'article 5.3 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

b) Els drets consolidats dels mutualistes només podran fer-se efectius en els supòsits previstos, per als plans de pensions, per l'article 8.8 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Si es disposara, totalment o parcialment, d'estos drets consolidats en supòsits distints, el contribuïent haurà de reposar les reduccions en la base imposable indegudament practicades, practicant declaracions-liquidacions complementàries, amb inclusió dels interessos de demora. Al seu torn, les quantitats percebudes per la disposició anticipada dels drets consolidats tributaran com a rendiments del capital mobiliari, llevat que provinguin dels contractes d'assegurança a què es referix el número 3r d'este apartat, i en este cas, tributaran com a rendiments del treball.

c) Les prestacions percebudes tributaran en la seua integritat, sense que en cap cas puguen minorar-se en les quanties corresponents als excessos de les contribucions sobre els límits de reducció en la base imposable a què es referix este article. No obstant, resultarà aplicable la regla prevista en la lletra c) de l'article 27 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

4t. Les aportacions realitzades pels partícips en plans de pensions, incloent-hi les contribucions del promotor que els hagueren sigut imputades en concepte de rendiments del treball.

Com a límit màxim conjunt d'estes reduccions s'aplicarà la menor de les quantitats següents:

a) El 20 per 100 de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici.

A estos efectes, es consideraran rendiments d'activitats econòmiques els imputats per les societats transparents regulades en l'article 75, apartat 1, lletres b) i c) de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, als seus socis que efectivament exercisquen la seua activitat a través d'estes com a professionals, artistes o esportistes.

b) 1.100.000 pessetes anuals.

El límit màxim de reducció fiscal dependrà del límit financer que en cada cas es fixe, en virtut del que estableix l'article 5.3 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

2. Les pensions compensatòries a favor del cònjuge i les anualitats per aliments, amb excepció de les fixades en favor dels fills del contribuïent, satisfetes les dos per decisió judicial.

Article 47. Compensació de bases liquidables generals negatives.

1. Si la base liquidable general resultara negativa, el seu import podrà ser compensat amb els de les bases liquidables generals positives que s'obtinguen en els quatre anys següents.

2. La compensació haurà d'efectuar-se en la quantia màxima que permeta cada un dels exercicis següents i sense que puga practicar-se fora del termini a què es referix l'apartat anterior per mitjà de l'acumulació a bases liquidables generals negatives d'anys posteriors.

SECCIÓ 2a. BASE LIQUIDABLE ESPECIAL

Article 48. Base liquidable especial.

La base liquidable especial estarà constituïda per la part especial de la base imposable.

TÍTOL III

Càlcul de l'impost

CAPÍTOL I

Determinació de la quota íntegra estatal

Article 49. Quota íntegra estatal.

La quota íntegra estatal serà la suma de les quantitats resultants d'aplicar els tipus de gravamen, a què es referixen els articles 50 i 53 d'esta llei, a les bases liquidables general i especial, respectivament.

Article 50. Escala general de l'impost.

1. La base liquidable general serà gravada als tipus que s'indiquen en la següent escala:

Base liquidable Fins a pessetes	Quota íntegra Pessetes	Resta base liquidable Fins a pessetes	Tipus aplicable Percentatge
0	0	600.000	15,00
600.000	90.000	1.500.000	20,17
2.100.000	392.550	2.000.000	23,57
4.100.000	863.950	2.500.000	31,48
6.600.000	1.650.950	4.400.000	38,07
11.000.000	3.326.030	en avant	39,80

2. S'entendrà per tipus mitjà de gravamen estatal el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala prevista en l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen estatal s'expressarà amb dos decimals.

Article 51. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Els contribuïents que satisfacen anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles siga inferior a la base liquidable general, aplicaran l'escala de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general.

Article 52. Escala aplicable als residents en l'estranger.

En el cas dels contribuïents que tingueren la seua residència habitual en l'estranger per concórrer alguna de les circumstàncies a què es referixen els apartats 2 i 3 de l'article 9 d'esta llei, les escales aplicables seran les establides en l'apartat 1 de l'article 50 i en l'apartat 1 de l'article 61, tots dos d'esta llei.

Article 53. Tipus de gravamen especials.

1. La base liquidable especial es gravarà al tipus del 17 per 100.

2. La base liquidable especial dels contribuïents a què es referix l'article 9, apartats 2 i 3 d'esta llei, es gravarà al tipus del 20 per 100.

CAPÍTOL II

Determinació de la quota líquida estatal**Article 54. Quota líquida estatal.**

1. La quota líquida estatal de l'impost serà el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en el 85 per 100 de l'import total de les deduccions que procedisquen de les previstes en l'article 55 d'esta llei.

2. El resultat de les operacions a què es referix l'apartat anterior no podrà ser negatiu.

Article 55. Deduccions.**1. Deducció per inversió en vivenda habitual.**

1r. Els contribuents podran aplicar una deducció per inversió en la seua vivenda habitual d'acord amb els següents requisits i circumstàncies:

a) Amb caràcter general, podran deduir-se el 15 per 100 de les quantitats satisfetes en el període de què es tracte per l'adquisició o rehabilitació de la vivenda que constituïska o vaja a constituir la residència habitual del contribuent. A estos efectes, la rehabilitació haurà de complir les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

La base màxima d'esta deducció serà d'1.500.000 pessetes anuals i estarà constituïda per les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de la vivenda, inclosos els gastos originats que hagen anat a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament alié, l'amortització, els interessos i la resta de gastos derivats d'esta.

També podran aplicar esta deducció per les quantitats que es depositen en entitats de crèdit, en comptes que complisquen els requisits de formalització i disposició que s'establisquen reglamentàriament, i sempre que es destinen a la primera adquisició o rehabilitació de la vivenda habitual, amb el límit, conjuntament amb el previst en el paràgraf anterior, d'1.500.000 pessetes anuals.

b) Quan en l'adquisició o rehabilitació de la vivenda habitual s'utilitze finançament alié, els percentatges de deducció aplicables a la base de deducció a què es referix la lletra a) anterior seran, en les condicions i requisits que s'establisquen reglamentàriament, els següents:

— Durant els dos anys següents a l'adquisició o rehabilitació, el 25 per 100 sobre les primeres 750.000 pessetes i el 15 per 100 sobre l'excés fins a 1.500.000.

— Amb posterioritat, els percentatges anteriors seran del 20 per 100 i del 15 per 100, respectivament.

2n. Quan s'adquirisca una vivenda habitual havent gaudit de la deducció per adquisició d'altres vivendes habituals anteriors, no es podrà practicar cap deducció per l'adquisició o rehabilitació de la nova mentre les quantitats invertides en esta no superen les invertides en les anteriors, en la mesura que hagueren sigut objecte de deducció.

Quan l'alienació d'una vivenda habitual haguera generat un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o rehabilitació de la nova es minorarà en l'import del guany patrimonial a què se aplique l'exempció per reinversió. En este cas, no es podrà practicar cap deducció per l'adquisició de la nova mentre les quantitats invertides en ella no superen tant el preu de l'anterior, en la mesura que haja sigut objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

3r. S'entendrà per vivenda habitual aquella en què el contribuent residisca durant un termini continuat de tres anys. No obstant, s'entendrà que la vivenda va tindre

aquell caràcter quan, a pesar de no haver transcorregut el dit termini, es produïska la mort del contribuent o concórreguen circumstàncies que necessàriament exigisquen el canvi de vivenda, com ara separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de primera ocupació o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

4t. També podran aplicar la deducció per inversió en vivenda habitual els contribuents minusvàlids que efectuen obres i instal·lacions d'adequació en esta, inclosos els elements comuns de l'edifici i els que servisquen de pas necessari entre la finca i la via pública, amb les següents especialitats:

a) Les obres i instal·lacions d'adequació hauran de ser certificades per l'Administració competent com a necessàries per a l'accessibilitat i comunicació sensorial que facilite el desenrotllament digne i adequat de les persones amb minusvalidesa, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

b) La base màxima d'esta deducció, independentment de la fixada en la lletra a) de l'apartat 1r anterior, serà de 2.000.000 pessetes anuals.

c) Quan en la inversió per a l'adequació de la vivenda s'utilitze finançament alié, els percentatges de deducció aplicables seran, en les condicions i requisits que s'establisquen reglamentàriament, els previstos en la lletra b) de l'apartat 1r anterior.

d) S'entendrà com a circumstància que necessàriament exigix el canvi de vivenda quan l'anterior resulte inadequada en raó de la minusvalidesa.

e) També donaran dret a deducció les obres i instal·lacions d'adequació que hagen d'efectuar-se en vivendes ocupades pel contribuent minusvàlid a títol d'arrendatari, subarrendatari o usufructuari.

2. Deduccions en activitats econòmiques.

Als contribuents per este impost que exercisquen activitats econòmiques, els seran d'aplicació els incentius i estímuls a la inversió empresarial establits o que s'establisquen en la normativa de l'Impost sobre Societats, amb igualtat de percentatges i límits de deducció.

No obstant, estos incentius només seran d'aplicació als contribuents en règim d'estimació objectiva quan així s'establisca reglamentàriament tenint en compte les característiques i obligacions formals del citat règim.

3. Deduccions per donatius.

Els contribuents podran aplicar, en este concepte:

a) Les deduccions previstes en la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de Fundacions i d'Incentius Fiscals a la Participació Privada en Activitats d'Interés General.

b) El 10 per 100 de les quantitats donades a les fundacions legalment reconegudes que rendisquen comptes a l'òrgan del protectorat corresponent, així com a les associacions declarades d'utilitat pública, no compreses en la lletra anterior.

4. Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.**1r. Contribuents residents a Ceuta o Melilla.**

a) Els contribuents que tinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla es deduiran el 50 per 100 de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària que proporcionalment corresponga a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables que hagueren sigut obtingudes a Ceuta o Melilla.

b) També gaudiran de la present deducció els contribuents que mantinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla durant un termini no inferior a cinc anys, en els períodes impositius iniciats amb posterioritat al final d'eixe termini, per les rendes obtingudes fora

de les dites ciutats quan, almenys, una tercera part del patrimoni net del contribuent, determinat conforme a la normativa reguladora de l'Impost sobre el Patrimoni, estiga situat en les dites ciutats.

La quantia màxima de les rendes, obtingudes fora de les dites ciutats, que poden gaudir de la deducció serà l'import net dels rendiments i guanys i pèrdues patrimonials obtinguts en les dites ciutats.

2n. Els contribuents que no tinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla es deduiran el 50 per 100 de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària que proporcionalment corresponga a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables positives que hagueren sigut obtingudes a Ceuta o Melilla.

En cap cas s'aplicarà esta deducció a les rendes següents:

Les procedents d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, excepte quan la totalitat dels seus actius estiga invertida a Ceuta o Melilla, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Les rendes a què es referixen les lletres a), e) i i) del número següent.

3r. Als efectes previstos en esta llei, es consideraran rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les següents:

a) Els rendiments del treball, quan deriven de treballs de qualsevol classe realitzats en els dits territoris.

b) Els rendiments que procedisquen de la titularitat de béns immobles situats a Ceuta o Melilla o de drets reals que recaiguen sobre estos.

c) Les que procedisquen de l'exercici d'activitats econòmiques efectivament realitzades, en les condicions que reglamentàriament es determinen, a Ceuta o Melilla.

d) Els guanys patrimonials que procedisquen de béns immobles radicats a Ceuta o Melilla.

e) Els guanys patrimonials que procedisquen de béns mobles situats a Ceuta o Melilla.

f) Els rendiments del capital mobiliari procedents d'obligacions o préstecs, quan els capitals es troben invertits en els dits territoris i hi generen les rendes corresponents.

g) Els rendiments del capital mobiliari procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

h) Les rendes procedents de societats que operen efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en els dits territoris.

i) Els rendiments procedents de depòsits o comptes en qualsevol classe d'institucions financeres situades a Ceuta o Melilla.

5. Deducció per inversions i gastos realitzats en béns d'interés cultural.

Els contribuents podran aplicar una deducció per estos conceptes, d'acord amb qualsevol de les següents modalitats:

a) El 15 per 100 de les inversions realitzades en l'adquisició de béns que estiguen inscrits en el Registre General de Béns d'Interés Cultural, d'acord amb el que disposa l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, sempre que el bé quede en el patrimoni del titular durant un període de temps no inferior a tres anys i es formalitze la comunicació de la transmissió al dit registre General de Béns d'Interés Cultural.

b) El 15 per 100 de l'import dels gastos de conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns que complisquen els requisits establits en la lletra anterior, en tant que no puguen deduir-se com a gastos fiscalment admissibles, a l'efecte de determinar el rendiment net que, si és el cas, pugua correspondre.

Article 56. *Límits de determinades deduccions.*

1. La base de les deduccions a què es referixen els apartats 3 i 5 de l'article 55 d'esta llei no podrà excedir el 10 per 100 de la base liquidable del contribuent.

2. Els límits de la deducció a què es referix l'apartat 2 de l'article 55 d'esta llei s'aplicaran sobre la quota que resulte de minorar la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària en l'import total de les deduccions per inversió en vivenda habitual i per inversions i gastos en béns d'interés cultural.

Article 57. *Comprovació de la situació patrimonial.*

1. L'aplicació de la deducció per inversió en vivenda requerirà que l'import comprovat del patrimoni del contribuent al finalitzar el període de la imposició excedisca el valor que presentara la seua comprovació al començament d'este almenys en la quantia de les inversions realitzades, sense computar els interessos i la resta de gastos de finançament.

2. A estos efectes, no es computaran els increments o disminucions de valor experimentats durant el període impositiu pels elements patrimonials que al final d'este continuen formant part del patrimoni del contribuent.

TÍTOL IV

Gravamen autonòmic complementari

CAPÍTOL I

Normes comunes

Article 58. *Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic o complementari.*

Per a la determinació del gravamen autonòmic o complementari s'aplicaran les normes relatives a la subjecció a l'impost, i determinació de la capacitat econòmica contingudes en els títols I i II d'esta llei, així com les relatives a la tributació familiar, règims especials i institucions d'inversió col·lectiva, contingudes en els títols VI, VII i VIII d'esta llei.

CAPÍTOL II

Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma

Article 59. *Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.*

1. Als efectes d'esta llei, es considerarà que els contribuents amb residència habitual en territori espanyol són residents en el territori d'una comunitat autònoma:

1r. Quan residisquen en el seu territori un nombre més gran de dies del període impositiu.

Per a determinar el període de permanència es computaran les absències temporals.

Excepte prova en contra, es considerarà que una persona física residix en el territori d'una comunitat autònoma quan en el dit territori radique la seua vivenda habitual.

2n. Quan no fóra possible determinar la permanència a què es referix el punt 1r anterior, es consideraran residents en el territori de la comunitat autònoma on tinguen el seu principal centre d'interessos. Es considerarà com a tal el territori on obtinguen la major part de la base imposable de l'impost sobre la Renda de

les Persones Físiques, determinada pels següents components de renda:

- a) Rendiments del treball, que s'entendran obtinguts on radique el centre de treball respectiu, si existix.
- b) Rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que s'entendran obtinguts en el lloc en què radiquen estos.
- c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguin empresarials o professionals, que s'entendran obtinguts on radique el centre de gestió de cada una d'elles.
- d) Bases imputades en el règim de transparència professional, que s'entendran obtingudes en el lloc en què s'exercisca l'activitat professional.

3r. Quan no puga determinar-se la residència conforme als criteris establits en els punts 1r i 2n anteriors, es consideraran residents en el lloc de la seua última residència declarada als efectes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

2. Les persones físiques residents en el territori d'una comunitat autònoma que passaren a tindre la seua residència habitual en el d'una altra, compliran les seues obligacions tributàries d'acord amb la nova residència, quan esta actue com a punt de connexió.

A més, quan en virtut del que preveu l'apartat 3 següent haja de considerar-se que no hi ha hagut canvi de residència, les persones físiques hauran de presentar les declaracions complementàries que corresponguen, amb inclusió dels interessos de demora.

El termini de presentació de les declaracions complementàries acabarà el mateix dia que concloga el termini de presentació de les declaracions per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponents a l'any en què concórreguen les circumstàncies que, segons el que preveu l'apartat 3 següent, determinen que haja de considerar-se que no hi ha hagut canvi de residència.

3. No produiran cap efecte els canvis de residència que tinguen per objecte principal aconseguir una menor tributació efectiva en este impost.

Es presumirà, llevat que la nova residència es prolongue de manera continuada durant, almenys, tres anys, que no hi ha hagut canvi, en relació al rendiment cedit de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, quan concórreguen les següents circumstàncies:

- a) Que l'any en què es produïx el canvi de residència o el següent, la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques siga superior en, almenys, un 50 per 100 a la de l'any anterior al canvi. En cas de tributació conjunta es determinarà d'acord amb les normes d'individualització.
- b) Que l'any en què es produïx la situació a què es referix la lletra anterior, la seua tributació efectiva per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques siga inferior a la que hauria correspost d'acord amb la normativa aplicable a la comunitat autònoma en la que residia amb anterioritat al canvi.
- c) Que l'any següent a aquell en el qual es produïx la situació a què es referix la lletra a) anterior, o en el següent, torne a tindre la seua residència habitual en el territori de la comunitat autònoma en la que va residir amb anterioritat al canvi.

4. Les persones físiques residents en territori espanyol que no residisquen en el dit territori més de 183 dies durant l'any natural, es consideraran residents en el territori de la comunitat autònoma en què radique el nucli principal o la base de les seues activitats o dels seus interessos econòmics.

5. Les residents en territori espanyol per aplicació de la presumpció prevista en l'últim paràgraf de l'apar-

tat 1 de l'article 9 de la present llei, es consideraran residents en el territori de la comunitat autònoma en què residisquen habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que depenguen d'ells.

CAPÍTOL III

Càlcul del gravamen autonòmic o complementari

SECCIÓ 1a. DETERMINACIÓ DE LA QUOTA ÍNTEGRA AUTONÒMICA O COMPLEMENTÀRIA

Article 60. *Quota íntegra autonòmica o complementària.*

La quota íntegra autonòmica o complementària de l'impost serà la suma de les quanties resultants d'aplicar els tipus de gravamen a què es referixen els articles 61 i 63 d'esta llei, a la base liquidable general i especial, respectivament.

Article 61. *Escala autonòmica o complementària de l'impost.*

1. La base liquidable general serà gravada als tipus de l'escala autonòmica de l'impost que, conforme al que preveu l'article 13. u. 1r. a) de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de Cessió de Tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes i de Mesures Fiscals Complementàries, haja sigut aprovada per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no haguera aprovat l'escala a què es referix el paràgraf anterior o no haguera assumit competències normatives en matèria de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, serà aplicable la següent escala complementària:

Base liquidable Fins a pessetes	Quota íntegra Pessetes	Resta base liquidable Fins a pessetes	Tipus aplicable Percentatge
0	0	600.000	3,00
600.000	18.000	1.500.000	3,83
2.100.000	75.450	2.000.000	4,73
4.100.000	170.050	2.500.000	5,72
6.600.000	313.050	4.400.000	6,93
11.000.000	617.970	en avant	8,40

2. S'entendrà per tipus mitjà de gravamen autonòmic o complementari el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala prevista en l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen autonòmic s'expressarà amb dos decimals.

Article 62. *Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.*

Els contribuents que satisfacen anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles siga inferior a la base liquidable general, aplicaran l'escala de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general.

Article 63. *Tipus de gravamen especial.*

La base liquidable especial es gravarà amb el tipus del 3 per 100.

SECCIÓ 2a. DETERMINACIÓ DE LA QUOTA LÍQUIDA AUTONÒMICA O COMPLEMENTÀRIA

Article 64. *Quota líquida autonòmica o complementària.*

1. La quota líquida autonòmica o complementària serà el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica o complementària en la suma de:

a) El 15 per 100 de l'import total de les deduccions que procedisquen de les previstes en l'article 55 d'esta llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial previstos en els articles 56 i 57 d'esta.

b) L'import de les deduccions establides per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències previstes en la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de Cessió de Tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes i de Mesures Fiscals Complementàries.

2. El resultat de les operacions a què es referix l'apartat anterior no podrà ser negatiu.

TÍTOL V

Quota diferencial

Article 65. *Quota diferencial.*

La quota diferencial serà el resultat de minorar la quota líquida total de l'impost, que serà la suma de les quotes líquides, estatal i autonòmica o complementària, en els següents imports:

a) Les deduccions per doble imposició de dividendes i per doble imposició internacional previstes en els articles 66 i 67 d'esta llei.

b) Les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats previstos en esta llei i en les seues normes reglamentàries de desplegament.

c) Les quotes satisfetes per l'Impost sobre Societats per les societats sotmeses al règim de transparència fiscal, a què es referix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, així com les quotes que hagueren sigut imputades a les dites societats.

La deducció d'estes quotes, junt amb els pagaments a compte imputats corresponents a estes, tindrà com a límit màxim el derivat d'aplicar el tipus mitjà efectiu d'este impost a la part de la base liquidable corresponent a la base imposable imputada, quan concórreguen les següents circumstàncies:

1a. Que corresponguen a societats transparents de les previstes en les lletres b) i c) de l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, en les quals la imputació no es realitze íntegrament a les persones físiques que, directament o indirectament, estiguen vinculades a l'exercici de les activitats professionals de les quals deriven els ingressos de la societat transparent, o a les persones físiques de les actuacions artístiques o esportives de què deriven els ingressos per a la societat transparent, o de les previstes en la lletra a) del mencionat article.

2a. Que la tributació efectiva de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques siga inferior a la de l'Impost sobre Societats, en els termes que reglamentàriament es prevegen.

Quan opere el límit a què es referix el paràgraf anterior es deduirà, addicionalment, l'excés dels pagaments a compte imputat sobre la diferència entre la quota íntegra de l'Impost sobre Societats i les deduccions i bonifica-

cions a què es referixen els capítols II, III i IV del Títol VII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

d) Les deduccions a què es referixen l'article 75.8 i l'article 76.4 d'esta llei.

Article 66. *Deducció per doble imposició de dividendes.*

1. Es deduiran els imports que resulten d'aplicar els percentatges que a continuació s'indiquen, quan es tracte dels rendiments a què es referix l'apartat 1 de l'article 23 d'esta llei i de la part de base imposable imputada d'una societat transparent que corresponga als dits rendiments:

40 per 100, amb caràcter general.

25 per 100 quan, d'acord amb el citat precepte, haguera correspost multiplicar el rendiment pel percentatge del 125 per 100.

0 per 100 quan, d'acord amb el citat precepte, haguera correspost multiplicar el rendiment pel percentatge del 100 per 100.

Per a la deducció per doble imposició corresponent als retorns de les cooperatives protegides i especialment protegides, regulades per la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de les Cooperatives, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 32 de la dita llei.

2. La base d'esta deducció estarà constituïda per l'import íntegre percebut.

3. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota líquida podran deduir-se en els quatre anys següents.

Article 67. *Deducció per doble imposició internacional.*

1. Quan entre les rendes del contribuent figuren rendiments o guanys patrimonials obtinguts i gravats en l'estranger, es deduirà la menor de les quantitats següents:

a) L'import efectiu de la quantitat satisfeta en l'estranger per raó de gravamen de caràcter personal sobre els dits rendiments o guanys patrimonials.

b) El resultat d'aplicar el tipus de gravamen a la part de base liquidable gravada en l'estranger.

2. A estos efectes, el tipus de gravamen serà el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la quota líquida total per la base liquidable. Amb esta finalitat s'haurà de diferenciar el tipus de gravamen que corresponga a les rendes que hagen d'integrar-se en la part general o especial de la base imposable, segons corresponga. El tipus de gravamen s'expressarà amb dos decimals.

TÍTOL VI

Tributació familiar

Article 68. *Tributació conjunta.*

1. Podran tributar conjuntament les persones que formen part d'alguna de les següents modalitats d'unitat familiar:

1a. La integrada pels cònjuges no separats legalment i, si n'hi haguera:

a) Els fills menors, amb excepció dels que, amb el consentiment dels pares, visquen independents d'estos.

b) Els fills majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a pàtria potestat prorrogada o rehabilitada.

2a. En els casos de separació legal, o quan no existira vincle matrimonial, la formada pel pare o la mare i tots els fills que conviuen amb l'un o l'altre i que reunisquen els requisits a què es referix la regla 1a) d'este article.

2. Ningú podrà formar part de dos unitats familiars al mateix temps.

3. La determinació dels membres de la unitat familiar es realitzarà atenent la situació existent el 31 de desembre de cada any, excepte en el cas de mort durant l'any d'algun membre de la unitat familiar, i en este cas, els restants membres de la unitat familiar podran optar per la tributació conjunta, incloent-hi les rendes del difunt.

Article 69. *Opció per la tributació conjunta.*

1. Les persones físiques integrades en una unitat familiar podran optar, en qualsevol període impositiu, per tributar conjuntament en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, d'acord amb les normes generals de l'impost i les disposicions del present títol, sempre que tots els seus membres siguin contribuents per este impost.

L'opció per la tributació conjunta no vincularà per a períodes successius.

2. L'opció per la tributació conjunta haurà d'incloure la totalitat dels membres de la unitat familiar. Si un d'ells presenta declaració individual, els restants hauran d'utilitzar el mateix règim.

L'opció exercitada per a un període impositiu no podrà ser modificada amb posterioritat respecte d'este una vegada finalitzat el termini reglamentari de declaració.

En cas de falta de declaració, els contribuents tributaran individualment, llevat que manifesten expressament la seua opció en el termini de deu dies a partir del requeriment de l'Administració Tributària.

Article 70. *Normes aplicables en la tributació conjunta.*

1. En la tributació conjunta seran aplicables les regles generals de l'impost sobre determinació de la renda dels contribuents, determinació de les bases imposable i liquidable, i determinació del deute tributari, amb les especialitats que es fixen en els apartats següents.

2. Els imports i límits quantitius establits a l'efecte de la tributació individual s'aplicaran en idèntica quantia en la tributació conjunta, sense que corresponga la seua elevació o multiplicació en funció del nombre de membres de la unitat familiar.

No obstant:

1r. El límit màxim de reducció de la base imposable prevista en la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 46 d'esta llei serà aplicat individualment per cada partícip o mutualista integrat en la unitat familiar.

2n. En la primera de les modalitats d'unitat familiar de l'article 68 d'esta llei, el mínim personal previst amb caràcter general en l'apartat 2 de l'article 40 d'esta llei s'aplicarà tenint en compte les circumstàncies de cada un dels cònjuges, amb el mínim conjunt d'1.100.000 pessetes.

3r. En la segona de les modalitats d'unitat familiar de l'article 68 d'esta llei, el mínim personal previst en l'apartat 2 de l'article 40 d'esta llei serà de 900.000, 1.000.000 i 1.200.000 o 1.500.000 pessetes, respectivament. Quan el pare i la mare conviuen junts, el mínim personal serà el previst en l'apartat 2 de l'article 40 d'esta llei.

4t. En cap cas procedirà l'aplicació del mínim personal pels fills, sense perjudi de la quantia que corresponga per mínim familiar.

3. En la tributació conjunta seran compensables, d'acord amb les normes generals de l'impost, les pèrdues patrimonials i les bases liquidables generals negatives, realitzades i no compensades pels contribuents components de la unitat familiar en períodes impositius anteriors que hagen tributat individualment.

4. Els mateixos conceptes determinats en tributació conjunta seran compensables exclusivament, en cas de tributació individual posterior, per aquells contribuents a qui corresponguen d'acord amb les regles sobre individualització de rendes contingudes en esta llei.

5. Les rendes de qualsevol tipus obtingudes per les persones físiques integrades en una unitat familiar que hagen optat per la tributació conjunta seran gravades acumuladament.

6. Tots els membres de la unitat familiar quedaran conjuntament i solidàriament sotmesos a l'impost, sense perjudi del dret a prorratejar entre si el deute tributari, segons la part de renda subjecta que corresponga a cada un d'ells.

TÍTOL VII Règims especials

SECCIÓ 1a. IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES

Article 71. *Imputació de rendes immobiliàries.*

1. En el supòsit dels béns immobles urbans, qualificats com a tals en l'article 62 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, no afectes a activitats econòmiques, ni generadors de rendiments del capital immobiliari, exclosa la vivenda habitual i el sòl no edificat, tindrà la consideració de renda imputada la quantitat que resulte d'aplicar el 2 per 100 al valor cadastral, que s'haurà de determinar proporcionalment al nombre de dies que corresponga en cada període impositiu.

En el cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagen sigut revisats o modificats, de conformitat amb els procediments regulats en els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, i hagen entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, la renda imputada serà l'1,1 per 100 del valor cadastral.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles a què es referix este apartat no tingueren de valor cadastral o este no haguera sigut notificat al titular, es prendrà com a base d'imputació d'estos el 50 per 100 d'aquell pel qual hagen de computar-se als efectes de l'Impost sobre el Patrimoni. En estos casos, el percentatge serà de l'1,1 per 100.

Quan es tracte d'immobles en construcció i en els supòsits en què, per raons urbanístiques, l'immoble no siga susceptible d'ús, no s'estimarà cap renda.

2. Estes rendes s'imputaran als titulars dels béns immobles d'acord amb l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni.

Quan existisquen drets reals de gaudi, la renda computable a estos efectes en el titular del dret serà la que correspondria al propietari.

3. En els supòsits de drets d'aprofitament per torn de béns immobles la imputació s'efectuarà al titular del dret real, prorratejant la base liquidable de l'Impost sobre Béns Immobles en funció de la duració anual del període d'aprofitament.

Quan no puga determinar-se la base liquidable, es prendrà com a base d'imputació el preu d'adquisició del dret d'aprofitament.

No caldrà imputar la renda immobiliària als titulars de drets d'aprofitament per torn de béns immobles quan la seua duració no excedisca les dos setmanes per any.

SECCIÓ 2a. IMPUTACIONS EN EL RÈGIM DE TRANSPARÈNCIA FISCAL

Article 72. *Imputació de bases imposables.*

1. Els contribuents imputaran en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 38 d'esta llei, la base imposable obtinguda per les societats transparents a les quals es referix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats en la proporció que resulte dels estatuts socials i, si no n'hi haguera, d'acord amb la seua participació en el capital social.

No obstant el que disposa l'article 75.3 de la Llei anterior, a la part de base imposable imputada que corresponga a rendiments obtinguts per la participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat resident en territori espanyol li serà d'aplicació el que disposa l'apartat 1 de l'article 23 d'esta llei.

2. La imputació de bases imposables positives de societats en règim de transparència fiscal s'efectuarà en el període impositiu que s'hagueren aprovat els comptes anuals corresponents. Si estos no s'hagueren aprovat en el termini de sis mesos des de la data de tancament de l'exercici social, s'imputaran al període impositiu en què vença el dit termini.

No obstant, el contribuent podrà optar per imputar-les als períodes impositius que corresponguen a les dates de tancament dels exercicis socials.

L'opció es manifestarà en la primera declaració de l'impost en què haja de produir efecte, haurà de mantindre's durant tres anys i no podrà produir com a efecte que queden bases imposables sense computar en les declaracions dels contribuents.

Article 73. *Imputació d'altres conceptes.*

Els contribuents als quals es referix l'article anterior tindran dret a la imputació:

a) De les deduccions i bonificacions en la quota a què tinga dret la societat. Les bases de les deduccions i bonificacions s'integraran en la liquidació dels contribuents, minorant, si és el cas, la quota segons les normes específiques d'este impost.

Les deduccions i bonificacions s'imputaran conjuntament amb la base imposable positiva.

b) Dels pagaments fraccionats, retencions i ingressos a compte corresponents a la societat transparent.

c) De la quota satisfeta per la societat transparent per l'Impost sobre Societats, així com la quota que haguera sigut imputada a la dita societat, amb el límit a què es referix l'article 65. c) d'esta llei.

Article 74. *Individualització.*

Els conceptes previstos en la present secció s'imputaran a les persones físiques que tinguen els drets econòmics inherents a la qualitat de soci el dia de la conclusió del període impositiu de la societat transparent.

SECCIÓ 3a. TRANSPARÈNCIA FISCAL INTERNACIONAL

Article 75. *Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.*

1. Els contribuents imputaran la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en territori espanyol, sempre que la dita renda pertanguera a alguna de les classes previstes en l'apartat 2 d'este article i es compliren les circumstàncies següents:

a) Que per si soles o conjuntament amb entitats vinculades segons el que preveu l'article 16 de la Llei

43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, o amb altres contribuents units per vincles de parentiu, inclòs el cònjuge, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat fins al segon grau inclusivament, tinguen una participació igual o superior al 50 per 100 en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'esta última.

La participació que tinguen les entitats vinculades no residents es computarà per l'import de la participació indirecta que determine en les persones o entitats vinculades residents en territori espanyol.

L'import de la renda positiva a incloure es determinarà en proporció a la participació en els resultats i, si no n'hi ha, a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot de l'entitat.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes previstes en l'apartat 2, per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'Impost sobre Societats, siga inferior al 75 per 100 del que haguera correspost d'acord amb les normes del citat impost.

2. Únicament s'imputarà la renda positiva que provinga de cada una de les següents fonts:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguen sobre estos, llevat que estiguen afectes a una activitat empresarial conforme al que disposa l'article 27 d'esta llei o cedits en ús a entitats no residents, pertanyents al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes previstos en els apartats 1 i 2 de l'article 23 d'esta llei.

No s'entendrà inclosa en esta lletra la renda positiva que procedisca dels següents actius financers:

a') Els tinguts per a complir obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

b') Els que incorporen drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establides com a conseqüència de l'exercici d'activitats empresarials.

c') Els tinguts com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

d') Els tinguts per entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seues activitats empresarials, sense perjudi del que estableix la lletra c).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entendrà que procedix de la realització d'activitats creditícies i financeres a què es referix la lletra c), quan el cedent i el cessionari pertanguen a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç i els ingressos del cessionari procedisquen, almenys en el 85 per 100, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de servicis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, sempre que determinen gastos fiscalment deduïbles en les dites persones residents.

No s'hi inclourà la renda positiva quan més del 50 per 100 dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de servicis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades per l'entitat no resident procedisquen d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei

43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

d) Transmissions dels béns i drets referits en les lletres a) i b) que generen guanys i pèrdues patrimonials.

No s'hi inclouran les rendes previstes en els apartats a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident sempre que procedisquen o deriven d'entitats en què participe, directament o indirectament, en més del 5 per 100, quan es complisquen els dos requisits següents:

a) Que l'entitat no resident dirigisca i gestione les participacions per mitjà de la corresponent organització de mitjans materials i personals.

b) Que els ingressos de les entitats de què s'obtinguen les rendes procedisquen, almenys en el 85 per 100, de l'exercici d'activitats empresarials.

A estos efectes, s'entendrà que procedixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes previstes en les lletres a), b) i d) que tingueren el seu origen en entitats que complisquen el requisit de la lletra b) anterior i estiguen participades, directament o indirectament, en més del 5 per 100 per l'entitat no resident.

3. No s'imputaran les rendes previstes en les lletres a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma dels seus imports siga inferior al 15 per 100 de la renda total o al 4 per 100 dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits establits en el paràgraf anterior podran referir-se a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en territori espanyol pertanyents a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç.

En cap cas s'imputarà una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

No s'imputarà en la base imposable del contribuïent l'impost o impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre Societats efectivament satisfet per la societat no resident per la part de renda a incloure-hi.

Les rendes positives de cada una de les fonts citades en l'apartat 2 s'imputaran en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 38 d'esta llei.

4. Estaran obligats a la corresponent imputació els contribuïents compresos en la lletra a) de l'apartat 1, que participen directament en l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra o altres entitats no residents. En este últim cas, l'import de la renda positiva serà el corresponent a la participació indirecta.

5. La imputació es realitzarà en el període impositiu que comprega el dia en què l'entitat no resident en territori espanyol haja conclòs el seu exercici social que, a estos efectes, no podrà entendre's de duració superior a dotze mesos, llevat que el contribuïent opte per realitzar la dita inclusió en el període impositiu que comprega el dia en què s'aproven els comptes corresponents al dit exercici, sempre que no hagueren transcorregut més de sis mesos comptats a partir de la data de conclusió d'este.

L'opció es manifestarà en la primera declaració de l'impost en què haja de produir efecte i haurà de mantindre's durant tres anys.

6. L'import de la renda positiva a imputar en la base imposable es calcularà d'acord amb els principis i criteris establits en la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, i en les restants disposicions relatives a l'Impost sobre Societats per a la determinació de la base imposable. S'entendrà per renda total l'import de la base imposable que resulte d'aplicar estos mateixos criteris i principis.

A estos efectes, s'utilitzarà el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en territori espanyol.

7. No s'imputaran els dividendes o participacions en beneficis en la part que corresponga a la renda positiva que haja sigut imputada. El mateix tractament s'aplicarà als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves caldrà ajustar-se a la designació continguda en l'acord social, entenent-se aplicades les últimes quantitats abonades a les dites reserves.

Una mateixa renda positiva només podrà ser objecte d'imputació per una sola vegada, siga quina siga la forma i l'entitat en què es manifeste.

8. Serà deduïble de la quota líquida l'impost o gravamen efectivament satisfet en l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis, siga conforme a un conveni per a evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracte, en la part que corresponga a la renda positiva inclosa en la base imposable.

Esta deducció es practicarà encara que els impostos corresponguen a períodes impositius distints a aquell en què es va realitzar la inclusió.

En cap cas es deduiran els impostos satisfets en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Esta deducció no podrà excedir la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per la renda positiva imputada en la base imposable.

9. Per a calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, s'empraran les regles contingudes en la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 35 d'esta llei, en relació a la renda positiva imputada en la base imposable. Els beneficis socials a què es referix el citat precepte seran els corresponents a la renda positiva imputada.

10. Els contribuïents als quals siga d'aplicació el que preveu el present article hauran de presentar conjuntament amb la declaració per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les següents dades relatives a l'entitat no resident en territori espanyol:

a) Nom o raó social i lloc del domicili social.

b) Relació d'administradors.

c) Balanç i compte de pèrdues i guanys.

d) Import de les rendes positives que hagen de ser imputades.

e) Justificació dels impostos satisfets respecte de la renda positiva que haja de ser imputada.

11. Quan l'entitat participada siga resident en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals es presumirà que:

a) Es complix la circumstància prevista en la lletra b) de l'apartat 1.

b) La renda obtinguda per l'entitat participada procedix de les fonts de renda a què es referix l'apartat 2.

c) La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per 100 del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions contingudes en les lletres anteriors admetran prova en contra.

Les presumpcions contingudes en les lletres anteriors no s'aplicaran quan l'entitat participada consolide els seus comptes, d'acord amb el que preveu l'article 42 del Codi de Comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

12. El que preveu este article s'entendrà sense perjuí del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 2 d'esta llei.

SECCIÓ 4a. DRETS D'IMATGE

Article 76. Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.

1. Els contribuents imputaran en la seua base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques la quantitat a què es referix l'apartat 3 quan concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que hagueren cedit el dret a l'explotació de la seua imatge o hagueren consentit o autoritzat la seua utilització a una altra persona o entitat, resident o no resident. A l'efecte del que disposa esta lletra, serà indiferent que la cessió, el consentiment o l'autorització haguera tingut lloc quan la persona física no fóra contribuent.

b) Que presten els seus servicis a una persona o entitat en l'àmbit d'una relació laboral.

c) Que la persona o entitat amb què el contribuent mantinga la relació laboral, o qualsevol altra persona o entitat vinculada amb elles en els termes de l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, haja obtingut, per mitjà d'actes concertats amb persones o entitats residents o no residents la cessió del dret a l'explotació o el consentiment o autorització per a la utilització de la imatge de la persona física.

2. La imputació a què es referix l'apartat anterior no correspondrà quan els rendiments del treball obtinguts en el període impositiu per la persona física a què es referix el paràgraf primer de l'apartat anterior en virtut de la relació laboral no siguen inferiors al 85 per 100 de la suma dels citats rendiments més la total contraprestació a càrrec de la persona o entitat a què es referix la lletra c) de l'apartat anterior pels actes allí assenyalats.

3. La quantitat a imputar serà el valor de la contraprestació que haja satisfet amb anterioritat a la contractació dels servicis laborals de la persona física o que haja de satisfer la persona o entitat a què es referix la lletra c) de l'apartat 1 pels actes allí assenyalats. Esta quantitat s'incrementarà en l'import de l'ingrés a compte a què es referix l'apartat 9 i es minorarà en el valor de la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la cessió, consentiment o autorització a què es referix la lletra a) de l'apartat 1, sempre que esta s'haguera obtingut en un període impositiu en el qual la persona física titular de la imatge siga contribuent per este impost.

4. 1r. Quan siga procedent la imputació, serà deduïble de la quota íntegra de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponent a la persona a què es referix el paràgraf primer de l'apartat 1:

a) L'impost o impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o sobre Societats que, satisfet en l'estranger per la persona o entitat no resident primera cessionària, corresponga a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seua base imposable.

b) L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o sobre Societats que, satisfet a Espanya per la persona o entitat resident primera cessionària, corresponga a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seua base imposable.

c) L'impost o gravamen efectivament satisfet en l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis distribuïts per la primera cessionària, siga conforme a un conveni per a evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracte, en la part que corresponga a la quantia inclosa en la base imposable.

d) L'impost satisfet a Espanya, quan la persona física no siga resident, que corresponga a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seua imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització.

e) L'impost o impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques satisfet en l'estranger, que corresponga a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seua imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització.

2n. Estes deduccions es practicaran encara que els impostos corresponguen a períodes impositius distints a aquell en què es va realitzar la imputació.

En cap cas es deduiran els impostos satisfets en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Estes deduccions no podran excedir, en el seu conjunt, la quota íntegra que corresponga satisfer a Espanya per la renda imputada en la base imposable.

5. 1r. La imputació es realitzarà per la persona física en el període impositiu que corresponga a la data en què la persona o entitat a què es referix la lletra c) de l'apartat 1 s'efectue el pagament o satisfaga la contraprestació acordada, llevat que pel dit període impositiu la persona física no fóra contribuent per este impost, en què la inclusió haurà d'efectuar-se en el primer o en l'últim període impositiu pel qual haja de tributar per este impost, segons els casos.

2n. La imputació s'efectuarà en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 38 d'esta llei.

3r. A estos efectes s'utilitzarà el tipus de canvi vigent el dia de pagament o satisfacció de la contraprestació acordada per part de la persona o entitat a què es referix la lletra c) de l'apartat 1.

6. 1r. No s'imputaran en l'impost personal dels socis de la primera cessionària els dividendes o participacions en beneficis distribuïts per esta en la part que corresponga a la quantia que haja sigut imputada per la persona física a què es referix el primer paràgraf de l'apartat 1. El mateix tractament s'aplicarà als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves caldrà ajustar-se a la designació continguda en l'acord social, entenent-se aplicades les últimes quantitats abonades a les dites reserves.

2n. Els dividendes o participacions a què es referix el número 1 anterior no donaran dret a la deducció per doble imposició de dividendes ni a la deducció per doble imposició internacional.

3r. Una mateixa quantia només podrà ser objecte d'imputació per una sola vegada, siga quina siga la forma i la persona o entitat en què es manifeste.

7. Quan haguera correspost la imputació a què es referix l'apartat 1 i la cessió, consentiment o autorització a què al·ludix la lletra a) d'este apartat s'haguera produït a favor d'una societat sotmesa al règim de transparència per aplicació del que disposa la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, i esta, al seu torn, haguera efectuat la cessió, consentiment o autorització a la persona o entitat a què es referix la lletra c) del dit apartat:

a) No tindrà la consideració d'ingrés fiscalment computable en la societat transparent el valor de la contraprestació que haja de satisfer la persona o entitat a què es referix la lletra c) de l'apartat 1 pels actes allí assenyalats.

b) No tindrà la consideració de gasto fiscalment deduïble en la societat transparent la contraprestació satisfeta a la persona física a què es referix el primer paràgraf de l'apartat 1.

8. El que preveuen els apartats anteriors d'este article s'entendrà sense perjudi del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern i en l'article 4 d'esta llei.

9. Quan corresponga la imputació a què es referix l'apartat 1, la persona o entitat a què es referix la lletra c) d'este apartat haurà d'efectuar un ingrés a compte de les contraprestacions satisfetes en metàl·lic o en espècie a persones o entitats no residents pels actes allí assenyalats.

Si la contraprestació fóra en espècie, la seua valoració s'efectuarà d'acord amb el que preveu l'article 44 d'esta llei, i es practicarà l'ingrés a compte sobre el dit valor.

La persona o entitat a què es referix la lletra c) de l'apartat 1 haurà de presentar declaració de l'ingrés a compte en la forma, terminis i impresos que establisca el ministre d'Economia i Hisenda. A l'hora de presentar la declaració haurà de determinar-ne l'import i efectuar-ne l'ingrés en el Tresor.

Reglamentàriament es regularà el tipus d'ingrés a compte.

TÍTOL VIII

Institucions d'inversió col·lectiva

Article 77. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.

Els contribuents que siguen socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva regulades en la Llei 46/1984, de 26 de desembre, Reguladora de les Institucions d'Inversió Col·lectiva, imputaran en la part general o especial de la base imposable, de conformitat amb el que disposen les normes d'esta llei, les següents rendes:

a) El guany o la pèrdua patrimonial obtinguts com a conseqüència de la transmissió de les accions o participacions o del reembossament d'estes últimes. Quan hi haja valors homogenis, es considerarà que els transmesos o reembossats pel contribuent són aquells que va adquirir en primer lloc.

b) Els resultats distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, que en cap cas donaran dret a la deducció per doble imposició de dividendes a què es referix l'article 66 d'esta llei.

No obstant, procedirà l'aplicació de la deducció citada respecte d'aquells dividendes que procedisquen de societats d'inversió mobiliària o immobiliària a què resulte d'aplicació el tipus general de gravamen establert en l'article 26 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

Article 78. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

1. Els contribuents que participen en institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals, imputaran en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 38 d'esta llei, la diferència positiva entre el valor liquidatiu de la participació en el dia de tancament del període impositiu i el seu valor d'adquisició.

La quantitat imputada es considerarà major valor d'adquisició.

2. Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva no s'imputaran i minoraran el valor d'adquisició de la participació. Estes beneficis no donaran dret a deducció per doble imposició.

3. Es presumirà, excepte prova en contra, que la diferència a què es referix l'apartat 1 és el 15 per 100 del valor d'adquisició de l'acció o participació.

TÍTOL IX

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

Declaracions

Article 79. Obligació de declarar.

1. Els contribuents estaran obligats a presentar i subscriure una declaració per este impost, amb els límits i condicions que reglamentàriament s'establisquen.

2. No obstant, sense perjudi del que disposa l'article 81 d'esta llei, no hauran de declarar els contribuents que obtinguen rendes procedents exclusivament de les següents fonts:

a) Rendiments del treball, amb el límit de 3.500.000 pessetes brutes anuals en tributació individual o conjunta.

b) Rendiments del capital mobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit de 250.000 pessetes anuals.

c) Rendes immobiliàries imputades a què es referix l'article 71, amb el límit que s'establisca reglamentàriament.

3. El límit a què es referix la lletra a) de l'apartat 2 anterior serà de 1.250.000 pessetes per als contribuents que perceben rendiments del treball procedents de més d'un pagador i per a aquells que perceben pensions compensatòries rebudes del cònjuge o anul·lats per aliments diferents de les previstes en l'article 7, lletra k) d'esta llei.

4. Estaran obligats a declarar en tot cas els contribuents que tinguen dret a deducció per inversió en vivenda, per doble imposició internacional o que realitzen aportacions a plans de pensions o mutualitats de previsió social que reduïsquen la base imposable, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

5. Els models de declaració s'aprovaran pel ministre d'Economia i Hisenda, que establirà la forma i els terminis de la seua presentació, així com els supòsits i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

6. El ministre d'Economia i Hisenda podrà aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració.

La declaració s'efectuarà en la forma, terminis i impresos que establisca el ministre d'Economia i Hisenda.

Els contribuents hauran d'omplir la totalitat de les dades que els afecten continguts en les declaracions, acompanyar els documents i justificants que s'establisquen i presentar-les en els llocs que determine el ministre d'Economia i Hisenda.

7. Els successors del causant quedaran obligats a complir les obligacions tributàries pendents per este impost, a exclusió de les sancions, de conformitat amb l'article 89.3 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària.

8. Quan els contribuents no tingueren obligació de declarar, les administracions públiques no podran exigir

l'aportació de declaracions per este impost a fi d'obtenir subvencions o qualssevol prestacions públiques, o de cap manera condicionar estes a la presentació de les dites declaracions.

9. La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat podrà modificar el que preveuen els apartats anteriors.

Article 80. *Autoliquidació.*

1. Els contribuents que estiguen obligats a declarar per este impost, a l'hora de presentar la seua declaració, hauran de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, forma i terminis determinats pel ministre d'Economia i Hisenda.

2. L'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es podrà fraccionar en la forma que reglamentàriament es determine.

3. El pagament del deute tributari podrà realitzar-se per mitjà d'entrega de béns integrants del Patrimoni Històric Espanyol que estiguen inscrits en l'Inventari General de Béns Mobles o en el Registre General de Béns d'Interés Cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.

4. Els successors del causant quedaran obligats a complir les obligacions tributàries pendents per este impost, a exclusió de les sancions, de conformitat amb l'article 89.3 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària.

5. En el supòsit previst en l'article 14.4 d'esta llei, els successors del causant podran sol·licitar a l'Administració Tributària el fraccionament de la part de deute tributari corresponent a les rendes a què es referix el dit precepte, calculada aplicant el tipus regulat en l'article 67.2 d'esta llei.

La sol·licitud es formularà dins del termini reglamentari de declaració relatiu al període impositiu de la mort i es concedirà en funció dels períodes impositius a què correspondria imputar les dites rendes en el cas que aquell no s'haguera produït amb el límit màxim de quatre anys en les condicions que es determinen reglamentàriament.

Article 81. *Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.*

1. Els contribuents que no hagen de presentar declaració per este impost, conforme a l'article 79.2 d'esta llei, i que hagen suportat retencions i ingressos a compte, i hagen efectuat pagaments fraccionats superiors a la quota líquida total minorada en l'import de les deduccions per doble imposició de dividendes i internacionals podran dirigir una comunicació a l'Administració Tributària sol·licitant la devolució de la quantitat que resulte procedent.

A estos efectes, l'Administració Tributària podrà requerir als contribuents la presentació d'una comunicació i la informació i documents que resulten necessaris per a la pràctica de la devolució.

2. Els models de comunicació seran aprovats pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, qui establirà el termini i el lloc de la seua presentació. Així mateix, determinarà els supòsits i les condicions de presentació de les comunicacions per mitjans telemàtics i els casos en què les dades comunicades s'entendran subsistents per a anys successius, si el contribuent no comunica cap variació en estos.

3. L'Administració Tributària a la vista, si és el cas, de la comunicació rebuda i de les dades i antecedents que obren en el seu poder, efectuarà, si procedix, la devolució que resulte al contribuent. Als efectes merament informatius, es comunicarà als contribuents el

resultat dels càlculs efectuats, pels mitjans que reglamentàriament s'establisquen.

Rebuda la devolució o, si és procedent, transcorregut el termini per a realitzar-la, els contribuents podran sol·licitar, dins del termini dels tres mesos següents, que l'Administració practique una liquidació provisional, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 84 d'esta llei i la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària. La notificació no podrà implicar cap obligació a càrrec del contribuent distinta de la restitució del que prèviament s'ha tornat més l'interés de demora a què es referix l'article 58.2. b) de la Llei General Tributària. A este mateix règim quedaran igualment subjectes els contribuents que hagen obtingut devolucions superiors a les que els corresponen.

4. El procediment, així com el termini i la forma de pagament de la devolució a què es referix el present article, es determinarà reglamentàriament.

Transcorregut el termini per a la devolució sense que s'haja ordenat el pagament per causa imputable a l'Administració Tributària, s'aplicarà a la quantitat pendent de devolució l'interés de demora a què es referix l'article 58.2 c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, des de l'endemà al terme del dit termini i fins a la data en què s'ordene el seu pagament, sense necessitat que el contribuent així ho reclame.

5. No obstant l'anterior, l'Administració Tributària procedirà a la determinació de les quotes a què es referix l'article 64 d'esta llei, només als efectes de complir el que estableix l'article 3 b) 2n de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de Cessió de Tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes i de Mesures Fiscals Complementàries.

CAPÍTOL II

Pagaments a compte

Article 82. *Obligació de practicar pagaments a compte.*

1. En l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, els pagaments a compte que, en tot cas, tindran la consideració de deute tributari, podran consistir en:

- a) Retencions.
- b) Ingressos a compte.
- c) Pagaments fraccionats.

2. Les entitats i les persones jurídiques, incloses les entitats en atribució de rendes, que satisfacen o abonen rendes subjectes a este impost, estaran obligades a practicar retenció i ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponent al receptor, en la quantitat que es determine reglamentàriament i a ingressar el seu import en el Tresor en els casos i en la forma que s'establisquen. Estaran subjectes a les mateixes obligacions els contribuents per este impost que exercisquen activitats econòmiques respecte a les rendes que satisfacen o abonen en l'exercici d'estes activitats, així com les persones físiques, jurídiques i la resta d'entitats no residents en territori espanyol, que hi operen per mitjà d'establiment permanent, o sense establiment permanent respecte als rendiments del treball que satisfacen, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte que constitueixen gasto deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es referix l'apartat 2 de l'article 23 de la Llei 41/1998 de l'Impost sobre la Renda de no Residents i normes tributàries.

Quan una entitat, resident o no resident, satisfaga o abone rendiments del treball a contribuents que presten els seus servicis a una entitat resident vinculada amb aquella en els termes previstos en l'article 16 de la Llei

43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, o a un establiment permanent radicat en territori espanyol, l'entitat o l'establiment permanent en el qual preste els seus servicis el contribuent, haurà d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte.

3. No se sotmetran a retenció els rendiments derivats de les lletres del Tresor i de la transmissió, canvi o amortització dels valors de deute públic que amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei no estigueren subjectes a retenció. Reglamentàriament, podran exceptuar-se de la retenció o de l'ingrés a compte determinades rendes.

4. En tot cas, els subjectes obligats a retindre o a ingressar a compte assumiran l'obligació d'efectuar l'ingrés en el Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació pugui excusar-los d'esta.

5. El perceptor de rendes sobre les quals haja de retindre's a compte d'este impost computarà aquelles per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'haguera practicat o ho haguera sigut per un import inferior al degut, per causa imputable al retenidor o obligat a ingressar a compte, el perceptor deduirà de la quota la quantitat que va haver de ser retinguda.

En el cas de retribucions legalment establides que hagueren sigut satisfetes pel sector públic, el perceptor només podrà deduir les quantitats efectivament retingudes.

Quan no poguera provar-se la contraprestació íntegra meritada, l'Administració Tributària podrà computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada restada d'esta la retenció que és procedent, presente l'efectivament percebuda. En este cas es deduirà de la quota com a retenció a compte la diferència entre el realment percebut i l'import íntegre.

6. Quan existisca obligació d'ingressar a compte, es presumirà que el dit ingrés ha sigut efectuat. El contribuent inclourà en la base imposable la valoració de la retribució en espècie, conforme a les normes previstes en esta llei i l'ingrés a compte, llevat que li haguera sigut repercutit.

7. Els contribuents que exercisquen activitats econòmiques estaran obligats a efectuar pagaments fraccionats a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, autoliquidant i ingressant el seu import en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Reglamentàriament es podrà exceptuar d'esta obligació aquells contribuents els ingressos dels quals hagen estat subjectes a retenció o ingrés a compte en el percentatge que es fixe a l'efecte.

El pagament fraccionat corresponent a les entitats en règim d'atribució de rendes, que exercisquen activitats econòmiques, s'efectuarà per cada un dels socis, hereus, comuners o partícips, a qui procedisca atribuir rendes d'esta naturalesa, en proporció a la seua participació en el benefici de l'entitat.

Article 83. *Import màxim dels pagaments a compte.*

1. Les retencions i ingressos a compte sobre els rendiments del treball derivats de relacions laborals o estatutàries i de pensions i havers passius, es fixaran reglamentàriament prenent com a referència l'import que resultaria d'aplicar les tarifes a la base de la retenció o ingrés a compte.

En rendiments del treball distints dels anteriors, el percentatge de retenció o ingrés a compte no podrà superar el 40 per 100.

2. Els percentatges de les retencions i ingressos a compte que es fixen reglamentàriament sobre els rendiments del capital no podran superar el 25 per 100.

3. Els percentatges de les retencions i ingressos a compte que es fixen reglamentàriament sobre els ren-

diments derivats d'activitats econòmiques no podran superar el 20 per 100.

4. Els percentatges de les retencions i ingressos a compte que es fixen reglamentàriament sobre els guanys patrimonials no podran superar el 20 per 100.

5. Els percentatges, que es fixen reglamentàriament, dels pagaments fraccionats que hagen de practicar els contribuents que exercisquen activitats econòmiques, no podran superar els següents límits:

a) Quan es calculen en funció dels rendiments nets de l'activitat, el 20 per 100.

b) Quan es calculen en funció del volum d'ingressos o vendes de l'activitat, el 5 per 100.

CAPÍTOL III

Liquidacions provisionals

Article 84. *Liquidació provisional.*

1. Els òrgans de gestió tributària podran girar la liquidació provisional que procedisca de conformitat amb el que disposa l'article 123 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària.

2. No obstant el que s'ha previst en l'article 81.3 d'esta llei, als contribuents que no hagen de presentar declaració, conforme a l'article 79.2 d'esta llei, només se'ls practicarà la liquidació provisional d'ofici a què es referix l'apartat anterior, en els següents casos:

a) Quan les dades facilitades pel contribuent al pagador de rendiments del treball siguen falsos, incorrectes o inexactes, havent practicat, com a conseqüència, unes retencions inferiors a les que haurien sigut procedents.

Per a la pràctica d'esta liquidació provisional només es computaran les retencions que es deriven de les dades facilitades pel contribuent al pagador.

b) Quan, sense que tinga lloc el que preveu la lletra anterior, la comunicació prevista en l'article 81 d'esta llei continga dades falses, incorrectes o inexactes o s'hagen omés algunes de les dades que hagen de figurar en esta.

3. A les liquidacions provisionals a què es referix el paràgraf segon de l'article 81.3 d'esta llei, no els serà d'aplicació el que estableix l'article 123.3 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entendrà sense perjudi de la posterior comprovació i investigació que pugui realitzar l'Administració Tributària.

Article 85. *Devolució d'ofici a contribuents obligats a declarar.*

1. Quan la suma de les retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats siga superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració Tributària, si és procedent, practicarà una liquidació provisional dins dels sis mesos següents al terme del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració haguera sigut presentada fora de termini, els sis mesos a què es referix el paràgraf anterior es computaran des de la data de la seua presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si és procedent, de la liquidació provisional, siga inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes i els pagaments a compte realitzats, l'Administració Tributària procedirà a tornar d'ofici l'excés sobre la citada quota, sense perjudi de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que procedisquen.

3. Si la liquidació provisional no s'haguera practicat en el termini establert en l'apartat 1 anterior, l'Adminis-

tració Tributària procedirà a tornar d'ofici l'excés sobre la quota autoliquidada, sense perjudi de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que pogueren resultar procedents.

4. Transcorregut el termini establert en l'apartat 1 d'este article sense que s'haja ordenat el pagament de la devolució per causa no imputable al contribuïent, s'aplicarà a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es referix l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, des de l'endemà al del terme d'este termini i fins a la data en què s'ordene el seu pagament, sense necessitat que el contribuïent així ho reclame.

5. Reglamentàriament es determinarà el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es referix el present article.

CAPÍTOL IV

Obligacions formals

Article 86. *Obligacions formals dels contribuïents.*

1. Els contribuïents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques estaran obligats a conservar, durant el termini de prescripció, els justificants i documents acreditatius de les operacions, rendes, gastos, ingressos, reduccions i deduccions de qualsevol tipus que hagen de constar en les seues declaracions.

2. Als efectes d'esta llei, els contribuïents que exercisquen activitats empresarials el rendiment de les quals es determine en règim d'estimació directa estaran obligats a portar comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de Comerç.

No obstant, reglamentàriament es podrà exceptuar d'esta obligació els contribuïents l'activitat empresarial dels quals no tinga caràcter mercantil d'acord amb el Codi de Comerç, i aquells contribuïents que determinen el seu rendiment net per la modalitat simplificada del règim d'estimació directa.

3. Així mateix, els contribuïents d'este impost estaran obligats a portar en la forma que es determine pel Ministre d'Economia i Hisenda els llibres o registres que reglamentàriament s'establisquen.

4. Reglamentàriament podran establir-se obligacions específiques d'informació de caràcter patrimonial, simultànies a la presentació de la declaració de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o de l'Impost sobre el Patrimoni, destinades al control de les rendes o de la utilització de determinats béns i drets dels contribuïents.

Article 87. *Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.*

1. El subjecte obligat a retindre i practicar ingressos a compte haurà de presentar, en els terminis, forma i llocs que s'establisquen reglamentàriament, la declaració de les quantitats retingudes o pagaments a compte realitzat, o la declaració negativa quan no haguera sigut procedent la pràctica d'estos. Així mateix, presentarà un resum anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determine reglamentàriament.

El subjecte obligat a retindre i practicar ingressos a compte estarà obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que reglamentàriament es determinen, certificat acreditatiu de les retencions o ingressos a compte efectuat.

Els models de declaració corresponents s'aprovaran pel ministre d'Economia i Hisenda.

2. Reglamentàriament podran establir-se obligacions de subministrament d'informació per a les per-

sones i entitats que desenrotllen o es troben en les següents operacions o situacions:

a) Per a les entitats prestadores, en relació als préstecs hipotecaris concedits per a l'adquisició de vivendes.

b) Per a les entitats que abonem rendiments del treball o del capital no sotmeses a retenció.

c) Per a les entitats i persones jurídiques que satisfacen premis, encara que tinguen la consideració de rendes exemptes a l'efecte de l'impost.

d) Per a les entitats perceptores de donatius que donen dret a deducció per este impost, en relació amb la identitat dels donants, així com els imports rebuts, quan estos hagueren sol·licitat certificat acreditatiu de la donació a l'efecte de la declaració per este impost.

e) Per a l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat, les comunitats autònomes, la Creu Roja i l'Organització Nacional de Cegos, respecte als premis que satisfacen exempts de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

TÍTOL X

Responsabilitat patrimonial i règim sancionador

Article 88. *Responsabilitat patrimonial del contribuïent.*

Els deutes tributaris per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques tindran la mateixa consideració que les referides en l'article 1365 del Codi Civil i, en conseqüència, els guanys respondran directament davant de la Hisenda Pública per estos deutes, contrets per un dels cònjuges, sense perjudi del que preveu l'apartat 6 de l'article 70 d'esta llei per al cas de tributació conjunta.

Article 89. *Infraccions i sancions.*

1. Les infraccions tributàries en este impost es qualificaran i sancionaran d'acord amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, sense perjudi de les especialitats previstes en esta llei.

2. Constituïx infracció simple la realització incorrecta de les comunicacions previstes en l'article 81 d'esta llei.

3. Constituïx infracció greu deixar de comunicar o comunicar al pagador de rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte dades falses, incorrectes o inexactes determinants de retencions o ingressos a compte inferior als procedents.

Esta infracció se sancionarà amb multa pecuniària proporcional del 50 al 150 per 100 de la diferència entre la retenció o ingrés a compte procedent i el practicat efectivament com a conseqüència de l'aplicació d'estes dades i sense que la sanció pugua ser inferior a 10.000 pessetes.

Els contribuïents hauran de comunicar al pagador de rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte de què siguen perceptors, les circumstàncies determinants per al càlcul de la retenció o ingrés a compte procedent, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

TÍTOL XI

Orde jurisdiccional

Article 90. *Orde jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, després que s'haja esgotat la via economicoadministrativa, serà l'ú-

nica competent per a dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se susciten entre l'Administració Tributària i els contribuents, retenidors i la resta d'obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es referix la present llei.

Disposició addicional primera. *Retribucions en espècie.*

No tindran la consideració de retribucions en espècie els préstecs amb tipus d'interés inferior al legal dels diners concertats amb anterioritat a l'1 de gener de 1992 i el principal dels quals haguera sigut posat a disposició del prestatari també amb anterioritat a la dita data.

Disposició addicional segona. *Transmissions de valors o participacions no admeses a negociació amb posterioritat a una reducció de capital.*

1. Quan amb anterioritat a la transmissió de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, s'haguera produït una reducció del capital instrumentada per mitjà d'una disminució del valor nominal que no afecte de la mateixa manera tots els valors o participacions en circulació del contribuent, s'aplicaran les regles previstes en la secció 4a del capítol I del títol II d'esta llei, amb les següents especialitats:

1r. Es considerarà com a valor de transmissió el que correspondria en funció del valor nominal que resulte de l'aplicació del que preveu l'article 31, apartat 3, lletra a) d'esta llei.

2n. En el cas que el contribuent no haguera transmès la totalitat dels seus valors o participacions, la diferència positiva entre el valor de transmissió corresponent al valor nominal dels valors o participacions efectivament transmesos i el valor de transmissió a què es referix el paràgraf anterior, es minorarà del valor d'adquisició dels restants valors o participacions homogenis, fins a la seua anul·lació. L'excés que poguera resultar tributarà com a guany patrimonial.

2. Les normes previstes en l'apartat anterior seran d'aplicació en el supòsit de transmissions de valors o participacions en el capital de societats transparents.

Disposició addicional tercera. *Agència Estatal d'Administració Tributària.*

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica i patrimoni propis, que actua amb autonomia de gestió i plena capacitat jurídica, pública i privada, en el compliment dels seus fins.

2. L'Agència regirà la seua actuació i funcionament pel que disposa l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 1991, el seu Estatut orgànic i la resta de normativa específica.

Disposició addicional quarta. *Informació per mitjans telemàtics.*

Amb l'autorització prèvia dels interessats i en els termes i amb les garanties que s'establisquen per mitjà d'orde del ministre d'Economia i Hisenda, la informació de caràcter tributari que necessiten les administracions públiques per al desenrotllament de les seues funcions podrà ser subministrada a aquelles directament per l'Agència Estatal d'Administració Tributària per mitjans informàtics o telemàtics, en el marc de col·laboració que s'establisca. Així mateix, en l'orde citada es podrà regular el subministrament d'informació en els casos previstos

en l'article 113.1 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària.

En la mesura que a través de l'indicat marc de col·laboració les administracions públiques puguen disposar de les dites informacions no s'exigirà als interessats que aporten individualment certificats expedits per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, ni la presentació, en original, còpia o certificat, de les seues declaracions tributàries.

Disposició addicional cinquena. *Captació de dades.*

El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de l'Agència de Protecció de Dades en allò que resulte procedent, proposarà al Govern les mesures precises per a assegurar la captació de dades que obren en qualsevol classe de registre públic o registre de les administracions públiques, que siguen necessaris per a la gestió i el control de l'impost.

Disposició addicional sexta. *Recurs Cameral Permanent.*

L'exacció del Recurs Cameral Permanent a què es referix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació, es girarà sobre els rendiments compresos en la secció 3a del capítol I del títol II d'esta llei, quan deriven d'activitats incloses en l'article 6 de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació.

Disposició addicional setèima. *Remissions normatives de la Llei de l'Impost sobre Societats.*

Les referències efectuades per la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, s'entendran fetes als preceptes corresponents d'esta llei.

Disposició addicional octava. *Remissions normatives de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.*

Les referències efectuades per la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, s'entendran fetes als preceptes corresponents d'esta llei.

Disposició addicional novena. *Remissions normatives de la Llei de Cessió de Tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes i de Mesures Fiscals Complementàries.*

Les referències a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, efectuades per la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de Cessió de Tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes i de Mesures Fiscals Complementàries, s'entendran fetes als preceptes corresponents d'esta llei.

Disposició addicional deu. *Remissions normatives de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.*

Les referències contingudes en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, es consideraran fetes als preceptes corresponents d'esta llei.

Disposició addicional onze. *Modificació del règim transitori d'acomodació dels compromisos per pensions.*

Primera. Es dona nova redacció a l'apartat 5 de la disposició transitòria quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, que quedarà redactat en els següents termes:

«Els empresaris o les institucions emparades en este règim transitori, que hagen instrumentat els compromisos per pensions amb els seus treballadors i integrat els seus recursos en un pla de pensions, instrumentaran les obligacions concretes respecte als jubilats o beneficiaris amb anterioritat a la formalització del referit pla, bé a través d'este o bé a través d'una assegurança col·lectiva.

En el supòsit d'integrar els dits beneficiaris en el pla de pensions, seran admissibles aportacions posteriors per a l'adequada cobertura de les prestacions causades, sempre que s'incorporen en el corresponent pla de reequilibri i este s'ajuste a la legislació que li siga aplicable.

Les contribucions i les primes de contracte d'assegurança satisfetes per a fer front a estes prestacions causades no necessitaran la imputació fiscal als referits beneficiaris, sent objecte de deducció en l'impost personal del promotor en els termes establits en l'apartat 1 de la disposició transitòria setze.

El règim fiscal previst en este apartat serà, així mateix, d'aplicació a les primes de contractes d'assegurança satisfetes per a la cobertura de prestacions causades respecte als jubilats o beneficiaris emparades en este règim transitori, encara que els empresaris o les institucions no hagen instrumentat els compromisos per pensions amb els seus treballadors en actiu a través d'un pla de pensions, llevat que les empreses o entitats s'acullen a l'excepció prevista en l'apartat 2 de la disposició transitòria catorze.»

Segona. S'afeg un nou paràgraf a l'apartat primer de la disposició transitòria setze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la següent redacció:

«El règim fiscal previst en el present apartat resultarà aplicable en relació amb les contribucions efectuades per les empreses a mutualitats de previsió social formalitzades a través de contractes d'assegurança o reglaments de prestacions de les mutualitats que reunisquen els requisits previstos en l'article 46 de la Llei 40/1998, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i Altres Normes Tributàries, realitzades per a donar compliment al que estableixen les disposicions transitòries catorze i quinze de la present llei, sempre que les dites contribucions es corresponguen a drets per servicis passats reconeguts d'acord amb els límits establits per als plans de pensions en la disposició transitòria quinze, apartat quart, i en el seu desplegament reglamentari.»

Disposició addicional dotze. *Taula de retencions sobre rendiments del treball i pagaments fraccionats sobre rendiments d'activitats econòmiques en estimació objectiva.*

1. Abans del 15 de gener de 1999, el Govern aprovarà les taules de retencions aplicables en l'exercici de 1999 als rendiments del treball, tenint en compte la tarifa i les circumstàncies personals i familiars del perceptor.

2. El Govern adaptarà els pagaments fraccionats a càrrec dels contribuents acollits al règim d'estimació objectiva de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, amb una reducció màxima del vint-i-cinc per cent.

Disposició addicional tretze. *Modificació de l'Impost sobre Primes d'Assegurances.*

S'afeg una nova lletra i) a l'apartat cinc.1 de l'article 12 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, amb la següent redacció:

«i) Les operacions d'assegurança d'assistència sanitària i malaltia.»

Disposició addicional catorze. *Obligacions d'informació.*

1. Reglamentàriament podran establir-se obligacions de subministrament d'informació a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, en relació amb les operacions sobre accions o participacions de les dites institucions, inclosa la informació de què disposen relativa al resultat de les operacions de compra i venda d'estes.

2. Els contribuents per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o per l'Impost sobre Societats hauran de subministrar informació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, en relació amb les operacions, situacions, cobraments i pagaments que efectuen o es deriven de la tinença de valors o béns relacionats, directament o indirectament, amb països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Disposició addicional quinze.

Es dona nova redacció a l'apartat 1 de l'article 113 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària:

«1. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració Tributària en l'acompliment de les seues funcions tenen caràcter reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tinga encomanada, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tinga per objecte:

a) La investigació o persecució de delictes públics pels òrgans jurisdiccionals o el Ministeri Públic.

b) La col·laboració amb altres administracions tributàries a l'efecte del compliment d'obligacions fiscals en l'àmbit de les seues competències.

c) La col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social i amb les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social en la lluita contra el frau en la cotització i recaptació de les quotes del sistema de Seguretat Social, així com en l'obtenció i gaudi de prestacions a càrrec del mateix sistema.

d) La col·laboració amb qualssevol altres administracions públiques per a la lluita contra el frau en l'obtenció o percepció d'ajudes o subvencions a càrrec de fons públics o de la Unió Europea.

e) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc legalment establert.

f) La protecció dels drets i interessos dels menors i incapacitats pels òrgans jurisdiccionals o el Ministeri Públic.

g) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes en l'exercici de les seues funcions de fiscalització de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària.

h) La col·laboració amb els jutges i tribunals per a l'execució de resolucions judicials fermes. La sol·licitud judicial d'informació exigirà una resolució expressa en la qual, després de la ponderació prèvia dels interessos públics i privats afectats en l'assumpte de què es tracte i per haver esgotat els altres mitjans o fonts de coneixement sobre l'existència de béns i drets del deutor, es motive la necessitat de demanar dades de l'Administració Tributària.»

Disposició adicional setze. *Mutualitats de treballadors per compte alié.*

Podran reduir la part general de la base imposable, en els termes previstos en l'article 46 d'esta llei, les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats per mutualitats de previsió social per treballadors per compte alié com a sistema complementari de pensions, quan prèviament, durant almenys un any en els termes que es fixen reglamentàriament, estos mateixos mutualistes hagen realitzat aportacions a estes mateixes mutualitats, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria quinta i la disposició adicional quinze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió d'Assegurances Privades i sempre que existisca un acord dels òrgans corresponents de la mutualitat que només permeta cobrar les prestacions quan hi concórreguen les mateixes contingències previstes en l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació de Plans i Fons de Pensions.

Disposició adicional dèsset. *Plans de pensions i mutualitats de previsió social constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.*

A partir d'1 de gener de 1999 podran realitzar-se aportacions a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100. A estos els resultarà aplicable el règim financer i fiscal dels plans de pensions amb les següents especialitats:

1. Podran efectuar aportacions al pla de pensions tant el mateix minusvàlid partípic com les persones que tinguen amb este una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament. En este últim cas, les persones amb minusvalidesa hauran de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència. No obstant, la contingència de mort del minusvàlid podrà generar dret a prestacions de viudetat, orfandat o a favor dels que hagen realitzat aportacions al pla de pensions del minusvàlid en proporció a l'aportació d'estos.

Estes aportacions no estaran subjectes a l'Impost sobre Successions i Donacions.

2. Com a límit màxim de les aportacions, als efectes del que preveu l'article 5.3 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, s'aplicaran les següents quanties:

a) Les aportacions anuals màximes realitzades per les persones minusvàlides partícips no podran sobrepassar la quantitat de 2.200.000 pessetes.

b) Les aportacions anuals màximes realitzades per cada partípic a favor de persones amb minusvalidesa lligades per relació de parentiu no podran sobrepassar

la quantitat de 1.100.000 pessetes. Això sense perjudici de les aportacions que puga realitzar al seu propi pla de pensions, d'acord amb el límit previst en l'article 5.3 de la Llei 8/1987, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

c) Les aportacions anuals màximes a plans de pensions realitzades a favor d'una persona amb minusvalidesa, incloent-hi les seues pròpies aportacions, no podran sobrepassar la quantitat de 2.200.000 pessetes.

La inobservança d'estos límits d'aportació serà objecte de la sanció prevista en l'article 36.4 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació de Plans i Fons de Pensions. A estos efectes, quan hi concórreguen diverses aportacions a favor del minusvàlid, s'entendrà que el límit de 2.200.000 pessetes es cobreix, primer, amb les aportacions del propi minusvàlid i quan estes no superen el dit límit, amb les restants aportacions, en proporció a la seua quantia.

L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions, a nom d'un mateix beneficiari minusvàlid, per damunt del límit de 2.200.000 pessetes anuals, tindrà la consideració d'infracció molt greu, en els termes previstos en l'article 35.3.n) de la Llei 8/1987, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

3. Les prestacions del pla de pensions hauran de ser en forma de renda, llevat que, per circumstàncies excepcionals, i en els termes i condicions que reglamentàriament s'establisquen, puguen percebre's en forma de capital.

4. Reglamentàriament podran establir-se especificacions en relació amb les contingències per les quals poden satisfer-se les prestacions, a què es referix l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

5. Reglamentàriament es determinaran els supòsits en què podran fer-se efectius els drets consolidats en el pla de pensions per part de les persones amb minusvalidesa, d'acord amb el que preveu l'article 8.8 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

6. Les aportacions realitzades a plans de pensions, d'acord amb el que preveu la present disposició, podran ser objecte de reducció en la part general de la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques amb els següents límits màxims:

a) Les aportacions anuals realitzades per cada partípic a favor de persones amb minusvalidesa amb què existisca relació de parentiu, amb el límit de 1.100.000 pessetes anuals. Això sense perjudici de les aportacions que puguen realitzar als seus propis plans de pensions, d'acord amb els límits establits en l'article 46 d'esta llei.

b) Les aportacions anuals realitzades per les persones minusvàlides partícips, amb el límit de 2.200.000 pessetes anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzen aportacions a favor d'un mateix minusvàlid, incloses les del mateix minusvàlid, no podrà excedir de 2.200.000 pessetes anuals. A estos efectes, quan concórreguen diverses aportacions a favor del minusvàlid, hauran de ser objecte de reducció, en primer lloc, les aportacions realitzades pel mateix minusvàlid, i només si estes no arribaren al límit de 2.200.000 pessetes assenyalat, podran ser objecte de reducció les aportacions realitzades per altres persones a favor seu en la base imposable d'estes, de forma proporcional, sense que en cap cas el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzen aportacions a favor d'un mateix minusvàlid puga excedir els 2.200.000 pessetes.

7. Els rendiments del treball derivats de les prestacions obtingudes en forma de renda per les persones

amb minusvalidesa, corresponents a les aportacions a què es referix la present disposició, gaudiran d'una reducció en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques fins a un import màxim de dos vegades el salari mínim interprofessional.

Tractant-se de prestacions rebudes en forma de capital per les persones amb minusvalidesa, corresponents a les aportacions a què es referix la present disposició, la reducció prevista en l'article 17.2. b) d'esta llei serà del 50 per 100, sempre que hagen transcorregut més de dos anys des de la primera aportació.

8. El règim regulat en esta disposició addicional serà d'aplicació a les aportacions a Mutualitats de Previsió Social realitzades a partir de l'1 de gener de 1999 i prestacions d'estes a favor de minusvàlids que complisquen els requisits previstos en els anteriors apartats. En este cas, els límits establits per esta disposició seran conjunts per a les aportacions de Plans de Pensions i a Mutualitats de Previsió Social.

La disposició de drets consolidats en supòsits distints dels previstos en esta disposició addicional tindrà les conseqüències previstes en l'article 46.1.3r b), segon paràgraf, d'esta llei.

Disposició addicional d'íhuit. Informació amb transcendència tributària.

Quan en aplicació del que disposa l'article 116 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de Contractes de les Administracions Públiques, l'adjudicatari concerte amb tercers la realització parcial del contracte, l'Administració contractant queda obligada a subministrar a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària la següent informació:

- a) Identificació del subcontractista.
- b) Identificació de les parts del contracte a realitzar pel subcontractista.
- c) Import de les prestacions subcontractades.

La citada informació haurà de subministrar-se en el termini de cinc dies, computats des d'aquell en què tinga lloc la comunicació del contractista a l'Administració, establida en l'apartat 2. a) del citat text legal.

Disposició addicional dènou. Rendes forestals.

No s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les subvencions concedides als que exploten finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de muntanyes, plans dasocràtics o plans de repoblació forestal aprovades per l'Administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà, segons l'espècie de què es tracte, determinat en cada cas per l'administració forestal competent, siga igual o superior a vint anys.

El Govern desenrotllarà un règim d'estimació objectiva en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques per a la determinació del rendiment net derivat de les explotacions forestals que complisquen els requisits assenyalats en el paràgraf anterior.

Disposició addicional vint. Caràcter vinculant de les contestacions a determinades consultes sobre l'aplicació de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Durant els sis primers mesos de l'any 1999, podran formular-se a l'Administració Tributària consultes, la contestació de les quals tindrà caràcter vinculant per a esta, sobre l'aplicació de l'Impost sobre la Renda de les Per-

sones Físiques, en les condicions i amb els requisits que s'indiquen a continuació:

Primer. Les consultes podran formular-se exclusivament per col·legis professionals, cambres oficials, organitzacions patronals, sindicats, associacions de consumidors, associacions empresarials i organitzacions professionals, així com per les federacions que agrupen les organitzacions o entitats abans mencionades, quan es referisquen a qüestions que afecten la generalitat dels seus membres o associats.

Segon. La Direcció General de Tributs contestarà les consultes que es formulen en els termes anteriors, per mitjà de resolució, que es comunicarà a l'entitat consultant i es publicarà en el «Boletín Oficial del Ministerio de Economía y Hacienda».

Tercer. La presentació, tramitació i contestació d'estes consultes, així com els efectes de la seua contestació, es regiran pel que disposa el Reial Decret 404/1997, de 21 de març, pel qual s'estableix el règim aplicable a les consultes la contestació de les quals haja de tindre caràcter vinculant per a l'Administració Tributària.

Disposició addicional vint-i-una. Ajudes a la vivenda habitual percebudes en 1998.

Les ajudes públiques percebudes durant 1998 com a compensació dels defectes estructurals de construcció de la vivenda habitual i destinades a la seua reparació, podran imputar-se per quartes parts, en el període impositiu en què s'obtinguen i en els tres següents.

Disposició addicional vint-i-dos. Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.

1. No s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o de l'Impost sobre Societats les rendes positives que es posen de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció de les següents ajudes de la política agrària comunitària:

- 1r. Abandó definitiu del cultiu de la vinya.
- 2n. Prima a l'arrancada de plantacions de pomeres.
- 3r. Prima a l'arrancada de plataners.
- 4t. Abandó definitiu de la producció lletera.
- 5t. Abandó definitiu del cultiu de peres, bresquilles i nectarines.
- 6t. Arrancada de plantacions de peres, bresquilles i nectarines.

b) La percepció de les següents ajudes de la política pesquera comunitària: abandó definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajudes públiques que tinguen per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o afonament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques.

2. Per a calcular la renda que no s'integrarà en la base imposable es tindrà en compte tant l'import de les ajudes percebudes com les pèrdues patrimonials que, si és el cas, es produïsquen en els elements afectes a les activitats. Quan l'import d'estes ajudes siga inferior al de les pèrdues produïdes en els citats elements, podrà integrar-se en la base imposable la diferència negativa. Quan no existisquen pèrdues, només s'exclourà de gravamen l'import de les ajudes.

Disposició transitòria primera. Exempció per reinversió en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Les rendes acollides a l'exempció per reinversió prevista en l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, es regularan pel que s'hi ha establert, encara que la reinversió es produïska en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria segona. *Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats com a paradisos fiscals.*

1. A l'efecte de calcular l'excés del valor liquidatiu a què fa referència l'article 78 d'esta llei, es prendrà com a valor d'adquisició el valor liquidatiu el primer dia del primer període impositiu al qual siga d'aplicació la present llei, respecte de les participacions i accions que en este període posseïssa el contribuent. La diferència entre el dit valor i el valor efectiu d'adquisició no es prendrà com a valor d'adquisició als efectes de la determinació de les rendes derivades de la transmissió o reembossament de les accions o participacions.

2. Els dividendes i les participacions en beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, que procedisquen de beneficis obtinguts amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei, s'integraran en la base imposable dels socis o partícips d'estos. A este efecte, s'entendrà que les primeres reserves distribuïdes han sigut dotades amb els primers beneficis guanyats.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.*

1. Les prestacions per jubilació i invalidesa derivades de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social les aportacions de les quals, realitzades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei, hagen sigut objecte de minoració, almenys en part, en la base imposable, hauran d'integrar-se en la base imposable de l'impost en concepte de rendiments del treball.

2. La integració es farà en la mesura que la quantia percebuda excedisca les aportacions realitzades a la mutualitat que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost d'acord amb la legislació vigent en cada moment i, per tant, hagen tributat prèviament.

3. Si no poguera acreditar-se la quantia de les aportacions que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable, s'integrarà el 75 per 100 de les prestacions per jubilació o invalidesa percebudes.

Disposició transitòria quarta. *Compensacions per deduccions en adquisició i arrendament de vivenda.*

1. La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat determinarà el procediment i les condicions per a la percepció de compensacions econòmiques en els següents supòsits:

a) Els contribuents que hagueren adquirit la seua vivenda habitual amb anterioritat al 4 de maig de 1998 i tingueren dret a la deducció per adquisició de vivenda, en el cas que l'aplicació del règim establert en la present llei per a la dita deducció li resulte menys favorable que el regulat en la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

b) Els contribuents amb dret a la deducció per lloguer de vivenda per raó de contracte d'antiguitat anterior al 24 d'abril de 1998, en el cas que la present llei els resulte menys favorable que la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, com a conseqüència de la no aplicació de la mencionada deducció per lloguer, sempre que mantinga el sistema d'arrendament per a la seua vivenda habitual.

2. Les compensacions econòmiques se satisfaran amb la sol·licitud prèvia del contribuent, dins dels sis mesos següents a aquell en què finalitze el termini per

a presentar la declaració per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Disposició transitòria quinta. *Partides pendents de compensació.*

1. Els rendiments irregulars negatius procedents dels períodes impositius corresponents a 1998, 1997, 1996, 1995 i 1994 que es troben pendents de compensació en la data d'entrada en vigor d'esta llei, es compensaran únicament amb el saldo positiu dels rendiments i les imputacions de renda a què es referix l'article 38. a) d'esta llei.

2. Les disminucions patrimonials netes procedents dels períodes impositius corresponents a 1998, 1997, 1996, 1995 i 1994 que es troben pendents de compensació en la data d'entrada en vigor d'esta llei, es compensaran únicament amb el saldo dels guanys i de les pèrdues patrimonials a què es referix l'article 39 d'esta llei.

3. Les bases liquidables regulars negatives dels períodes impositius corresponents a 1998, 1997, 1996, 1995 i 1994 que es troben pendents de compensació a la data d'entrada en vigor d'esta llei, es compensaran únicament amb el saldo positiu de la base liquidable general prevista en l'article 47 d'esta llei.

Disposició transitòria sexta. *Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei.*

Quan es perceba un capital diferit, a la part de prestació corresponent a primes satisfetes amb anterioritat al 31 de desembre de 1994, li resultarà aplicable els percentatges de reducció establerts en la disposició transitòria octava de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, una vegada calculat el rendiment d'acord amb el que establixen els articles 23 i 24, excloent-ne el que preveu l'últim paràgraf de la lletra b) de l'apartat 2 d'esta llei.

Disposició transitòria setima. *Règim fiscal de determinats contractes d'assegurances noves.*

La reducció del 70 per 100 prevista en l'últim paràgraf dels articles 17.2 c) i d), i 24.2 b) i c) d'esta llei només serà d'aplicació als contractes d'assegurances concertades des del 31 de desembre de 1994.

Disposició transitòria octava. *Tributació de determinats valors de deute públic.*

Els rendiments derivats de la transmissió, amortització o reembossament, realitzats des de l'1 de gener de 1999, de valors del deute públic, adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1996 i que amb anterioritat generaren increments de patrimoni, s'integraran en la part especial de la base imposable, sense que siguen d'aplicació les reduccions previstes en l'article 24.2 d'esta llei.

Disposició transitòria novena. *Guanys patrimonials derivats d'elements adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1994.*

Els guanys patrimonials derivats de la transmissió d'elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques, adquirits abans del 31 de desembre de 1994, es reduiran d'acord amb el que establixen les regles 2a i 4a de l'apartat 2 de la disposició transitòria octava

de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

A estos efectes, es consideraran elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques aquells en què la desafectació d'estes activitats s'haja produït amb més de tres anys d'antelació a la data de transmissió.

Disposició transitòria deu. *Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.*

En la determinació dels rendiments del capital immobiliari derivats de contractes d'arrendament celebrats amb anterioritat al 9 de maig de 1985, que no gaudisquen del dret a la revisió de la renda del contracte en virtut de l'aplicació de la regla 7a de l'apartat 11 de la disposició transitòria segona de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'Arrendaments Urbans, s'inclourà addicionalment, com a gasto deduïble, mentre subsistisca esta situació i en concepte de compensació, la quantitat que corresponga a l'amortització de l'immoble.

Disposició transitòria onze. *Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.*

1. Per a determinar la part de les rendes vitalícies i temporals, immediates o diferides, que es considera rendiment del capital mobiliari, resultaran aplicables exclusivament els percentatges establits per l'article 23.3, lletres b) i c), d'esta llei a les prestacions en forma de renda que es perceben a partir de l'entrada en vigor de la present llei, quan ja s'haguera produït, amb anterioritat a la dita entrada en vigor, la constitució de les rendes.

Estos percentatges resultaran aplicables en funció de l'edat que tinguera el perceptor en el moment de la constitució de la renda en el cas de rendes vitalícies o en funció de la duració total de la renda si es tracta de rendes temporals.

2. Si s'acudira al rescat de rendes vitalícies o temporals la constitució del qual s'haguera produït amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei, per al càlcul del rendiment del capital mobiliari produït amb motiu del rescat, es restarà la rendibilitat obtinguda fins al moment de constitució de la renda.

Disposició transitòria dotze. *Aplicació del que disposa l'apartat tercer de la disposició final segona d'esta llei, a les bases imposables negatives de l'Impost sobre Societats anteriors a l'entrada en vigor de la present llei.*

Les bases imposables negatives pendents de compensació a l'inici del període impositiu en què siga d'aplicació la present llei podran compensar-se en el termini establert en l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, comptat a partir de l'inici del període impositiu següent a aquell en què es van determinar les dites bases imposables negatives.

Disposició transitòria tretze.

Els partícips de plans de pensions que, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei, hagueren seguit fent aportacions a estos mateixos amb posterioritat al cessament de la seua activitat laboral, podran optar entre:

Mantindre els drets consolidats corresponents a les dites aportacions per a cobrir la contingència de mort.

Recuperar-los en forma de capital, dins del termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, tributant

com a rendiments del treball en la forma establida en la secció 1a del Capítol I d'esta llei, i, en concret, aplicant la reducció prevista en el seu article 17.2. b).

Disposició derogatòria única.

1r. A l'entrada en vigor d'esta llei quedaran derogades totes les disposicions que s'oposen al que establix la llei i, en particular, les següents normes:

1. El títol III de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, Reguladora de les Institucions d'Inversió Col·lectiva, pel que fa a este impost.

2. Les disposicions addicionals i transitòria de la Llei 14/1985, de 19 de maig, del Règim Fiscal de Determinats Actius Financers.

3. La Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

4. L'article 4 del Reial Decret Llei 9/1993, de 28 de maig, pel qual es concedixen ajudes als afectats pel virus d'immunodeficiència humana (VIH) com a conseqüència d'actuacions realitzades en el sistema sanitari.

5. La disposició adicional primera de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, de Mesures Fiscals, de Reforma del Règim Jurídic de la Funció Pública i de la Protecció per Desocupació.

6. L'article 2 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

7. L'article 2.tres de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

8. La disposició adicional vint-i-huit de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

2n. No obstant el que preveu l'apartat anterior, conservaran la seua vigència:

1. L'article 2n de la Llei 22/1986, de 23 de desembre, per la qual es concedixen determinades exempcions fiscals i duaneres a l'Institut de Relacions Europeo-Llatinoamericà (IRELA).

2. La Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de Cooperatives.

3. La disposició adicional setzena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

4. Les disposicions addicionals dèsset i vint-i-tres de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

5. Els articles 93 i 94 de la Llei 20/1991, de 6 de juliol, de Modificació dels Aspectes Fiscals del Règim Econòmic i Fiscal de Canàries.

6. El Reial Decret Llei 3/1993, de 26 de febrer, de Mesures Urgents sobre Matèries Pressupostàries, Tributàries, Financeres i d'Ocupació, pel que fa a este impost.

7. L'article 14.7 del Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

8. La Llei 19/1994, de 6 de juny, de Modificació del Règim Econòmic i Fiscal de Canàries, pel que fa a este impost.

9. El Reial Decret Llei 7/1994, de 20 de juny, de Llibertat d'Amortització per a les Inversions Generadores d'Ocupació.

10. La Llei 30/1994, de 24 de novembre, de Fundacions i Incentius Fiscals a la Participació Privada en Activitats d'Interés General, excepte en allò que fa referència al límit de la deducció a què es referix el seu article 61.

11. La disposició addicional vint-i-sis de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

12. El Reial Decret Llei 2/1995, de 17 de febrer, de Llibertat d'Amortització per a les Inversions Generadores d'Ocupació.

13. La Llei 19/1995, de 4 de juliol, de Modernització de les Explotacions Agràries.

14. La disposició addicional quinta de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

15. L'apartat 3 de la disposició final sexta de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

16. La disposició transitòria onze de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

17. La Llei 39/1997, de 8 d'octubre, per la qual s'aprova el programa PREVER per a la modernització del parc de vehicles automòbils, l'increment de la seguretat vial i la defensa i protecció del medi ambient.

18. L'article 3.4 de la Llei 64/1997, de 26 de desembre, per la qual es regulen incentius en matèria de Seguretat Social i de caràcter fiscal per al foment de la contractació indefinida i l'estabilitat en l'ocupació.

19. La disposició addicional deu de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

20. La disposició transitòria segona de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

3r. Continuaran en vigor les normes reglamentàries que no s'oposen a la present llei mentre no es faça ús de les habilitacions reglamentàries que s'hi han previst.

4t. La derogació de les disposicions a què es referix l'apartat 1r no perjudicarà els drets de la Hisenda Pública respecte a les obligacions meritades durant la seua vigència.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 3 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions.*

Es dona nova redacció a l'article 3 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions, que queda redactat en els següents termes:

«Article 3r. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable:

a) L'adquisició de béns i drets per herència, llegat o qualsevol altre títol successori.

b) L'adquisició de béns i drets per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït, "inter vivos".

c) La percepció de quantitats pels beneficiaris de contractes d'assegurances sobre la vida, quan el contractant siga persona distinta del beneficiari, excepte els supòsits expressament regulats en l'article 16.2 a) de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries.

2. Els increments de patrimoni a què es referix el número anterior, obtinguts per persones jurídiques, no estan subjectes a este impost i se sotmetran a l'Impost sobre Societats.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.*

Per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999, els articles de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, que a continuació es relacionen, quedaran redactats com seguix:

Primer. Article 3.

«Article 3. *Tractats i convenis.*

El que estableix la present llei s'entendrà sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.»

Segon. Apartat 11 de l'article 15.

«11. A l'efecte d'integrar en la base imposable les rendes positives obtingudes en la transmissió d'elements patrimonials de l'immobilitzat material que tinguen la naturalesa de béns immobles, es deduirà l'import de la depreciació monetària produïda des del dia 1 de gener de 1983, calculada d'acord amb les següents regles:

a) Es multiplicarà el preu d'adquisició o cost de producció dels béns immobles transmesos i les amortitzacions acumulades relatives a estos pels coeficients que s'establisquen en la corresponent Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

b) La diferència entre les quantitats determinades per l'aplicació del que estableix la lletra anterior es minorarà en el valor comptable de l'element patrimonial transmés.

c) La quantitat resultant de la dita operació es multiplicarà per un coeficient determinat per:

a') En el numerador: els fons propis.

b') En el denominador: el passiu total menys els drets de crèdit i la tresoreria.

Les magnituds determinants del coeficient seran les que hi haja hagut durant el temps de tinença de l'element patrimonial transmés o en els cinc exercicis anteriors a la data de la transmissió, si este últim termini fóra menor, a elecció del subjecte passiu.

El que preveu esta lletra no s'aplicarà quan el coeficient siga superior a 0,4.»

Tercer. Apartats 1,3 i 5 de l'article 23.

«1. Les bases imposables negatives podran ser compensades amb les rendes positives dels períodes impositius que concloguen en els deu anys immediats i successius.»

«3. Les entitats de nova creació podran computar el termini de compensació a què es referix l'apartat 1 a partir del primer període impositiu la renda del qual siga positiva.»

«5. El subjecte passiu haurà d'acreditar, si és el cas, per mitjà de l'exhibició de la comptabilitat i els oportuns suports documentals, la procedència i quantia de les bases imposables negatives la compensació de les quals pretenga, siga quin siga l'exercici en què es van originar.»

Quart. Apartats 2, 3 i 4 de l'article 28.

«2. La deducció a què es referix l'apartat anterior serà del 100 per 100 quan els dividends o les participacions en beneficis procedisquen d'entitats en què el percentatge de participació, directe

o indirecte, siga igual o superior al 5 per 100, sempre que el dit percentatge s'haguera tingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què siga exigible el benefici que es distribuïska. La deducció també serà del 100 per 100 respecte de la participació en beneficis procedents de mútues d'assegurances generals, entitats de previsió social, societats de garantia recíproca i associacions.

3. La deducció també s'aplicarà en els supòsits de liquidació de societats, separació de socis, adquisició d'accions o participacions pròpies per a la seua amortització i dissolució sense liquidació en les operacions de fusió, escissió total o cessió global de l'actiu i passiu, respecte de les rendes computades derivades de les dites operacions, en la part que corresponga als beneficis no distribuïts, inclús els que hagueren sigut incorporats al capital, i a la renda que la societat que realitza les operacions a què es referix el paràgraf anterior haja d'integrar en la base imposable d'acord amb el que estableix l'article 15.3 d'esta llei.

4. La deducció prevista en els apartats anteriors no s'aplicarà respecte de les següents rendes:

a) Les derivades de la reducció del capital o de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, sense perjudi del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

Quan conjuntament amb les operacions referides en el paràgraf anterior es produïska la distribució de dividends o participacions en beneficis, s'aplicarà la deducció sobre estos d'acord amb les normes establides en el present article.

b) Les previstes en els apartats anteriors, quan amb anterioritat a la seua distribució s'haguera produït una reducció de capital per a constituir reserves o compensar pèrdues, el traspàs de la prima d'emissió a reserves, o una aportació dels socis per a reposar el patrimoni, fins a l'import de la reducció, traspàs o aportació.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplicarà respecte de les rendes distribuïdes que s'hagueren integrat en la base imposable sense haver produït respecte d'estes la compensació de bases imposables negatives, excepte que la no compensació haguera derivat del que preveu l'apartat dos de l'article 23 d'esta llei.

c) Les distribuïdes pel fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari.

d) Els dividends o participacions en beneficis que corresponguen a accions o participacions adquirides dins dels dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagueren satisfet quan amb posterioritat a esta data, dins del mateix termini, es produïska una transmissió de valors homogenis.

e) Quan la distribució del dividend o la participació en beneficis no determine la integració de renda en la base imposable o quan la dita distribució haja produït una depreciació en el valor de la participació. En este cas la recuperació del valor de la participació no s'integrarà en la base imposable.

El que disposa la lletra anterior no s'aplicarà quan:

a) El subjecte passiu prove que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'Impost sobre Societats tributant a algun dels tipus de gravamen previstos en els apartats 1, 2 i 7 de l'article 26 d'este impost, en concepte de renda obtinguda per les successives entitats propietàries de la participació en ocasió de la seua transmissió, i que la

dita renda no haja tingut dret a la deducció per doble imposició interna de plusvàlues.

La deducció es practicarà parcialment quan la prova a què es referix la present lletra tinga caràcter parcial.

b) El subjecte passiu prove que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, en concepte de renda obtinguda per les successives persones físiques propietàries de la participació, en ocasió de la seua transmissió. La deducció es practicarà parcialment quan la prova a què es referix la present lletra tinga caràcter parcial.

En el supòsit previst en la present lletra b) la deducció no podrà excedir l'import resultant d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques correspon als guanys de capital derivats de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb més de dos anys d'antelació.»

Quint. Article 36 bis. *Deducció per creació d'ocupació per a treballadors minusvàlids.*

«1. Serà deduïble de la quota íntegra la quantitat de 800.000 pessetes per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla de treballadors minusvàlids, contractats, d'acord amb el que disposa l'article 39 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'Integració Social de Minusvàlids, per temps indefinit, experimentat durant el període impositiu, respecte a la plantilla mitjana de treballadors minusvàlids amb este tipus de contracte del període immediatament anterior.

2. Per al càlcul de l'increment de la mitjana de plantilla es computaran, exclusivament, els treballadors minusvàlids/any amb contracte indefinit que desenrotllen jornada completa, en els termes que disposa la normativa laboral.

3. Els treballadors contractats que donaren dret a la deducció prevista en este article no es computaran a l'efecte de la llibertat d'amortització amb creació d'ocupació regulada en el Reial Decret Llei 7/1994, de 20 de juny, en el Reial Decret Llei 2/1995, de 17 de febrer i en l'article 123 de la present llei.»

Sext. Article 37. *Normes comunes a les deduccions previstes en el present capítol.*

«1. Les deduccions previstes en este capítol es practicarán una vegada realitzades les deduccions i bonificacions dels capítols II i III d'este títol.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes podran aplicar-se en les liquidacions dels períodes impositius que concloguen en els cinc anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions previstes en el present capítol podrà diferir-se fins al primer exercici en què, dins del període de prescripció, es produïsquen resultats positius, en els següents casos:

a) En les entitats de nova creació.

b) En les entitats que sanegen pèrdues d'exercicis anteriors per mitjà de l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es considere com a tal l'aplicació o capitalització de reserves.

L'import de les deduccions previstes en este capítol a què es referix el present apartat, aplicades en el període impositiu, no podran excedir conjuntament el 35 per 100 de la quota íntegra minorada

en les deduccions per a evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions.

2. Una mateixa inversió no podrà donar lloc a l'aplicació de la deducció en més d'una entitat.

3. Els elements patrimonials afectes a les deduccions previstes en els articles anteriors hauran de romandre en funcionament durant cinc anys o durant la seua vida útil si fóra inferior.

Conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què es manifeste l'incompliment d'este requisit, s'ingressarà la quantitat deduïda, a més dels interessos de demora.»

Sèptim. Apartat 3 de l'article 38.

«3. Els pagaments fraccionats també podran realitzar-se, a opció del subjecte passiu, sobre la part de la base imposable del període dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural determinada segons les normes previstes en esta llei.

Els subjectes passius el període impositiu dels quals no coincidisca amb l'any natural realitzaran el pagament fraccionat sobre la part de la base imposable corresponent als dies transcorreguts des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a cada un dels períodes a què es referix el paràgraf anterior.

Perquè l'opció a què es referix este apartat siga vàlida i produísca efectes, haurà de ser exercida en la corresponent declaració censal, durant el mes de febrer de l'any natural a partir del qual haja de produir efectes, sempre que el període impositiu a què es referisca la citada opció coincidisca amb l'any natural. En cas contrari, l'exercici de l'opció haurà de realitzar-se en la corresponent declaració censal, durant el termini de dos mesos a comptar des de l'inici del dit període impositiu o dins del termini comprés entre l'inici del dit període impositiu i la finalització del termini per a efectuar el primer pagament fraccionat corresponent al referit període impositiu quan este últim termini fóra inferior a dos mesos.

El subjecte passiu quedarà vinculat a esta modalitat de pagament fraccionat respecte dels pagaments corresponents al mateix període impositiu i següents, mentre no es renunciï a la seua aplicació a través de la corresponent declaració censal que haurà d'exercitar-se en els mateixos terminis establits en el paràgraf anterior.»

Octau. Apartat 5 de l'article 81.

«5. El grup de societats s'extingirà quan la societat dominant perda el dit caràcter.

No obstant, en el cas que una altra societat prenguera participació en la societat dominant d'un grup de societats per mitjà d'alguna de les operacions regulades en el capítol VIII del títol VIII d'esta llei, de manera que la primera reunisca els requisits per a ser considerada dominant, el règim tributari previst en este capítol resultarà d'aplicació al nou grup així format, després de comunicar-ho a l'Administració Tributària i des del mateix moment de l'extinció del grup preexistent.

Esta comunicació haurà de realitzar-se amb anterioritat a la conclusió del primer període impositiu en què el nou grup tribute en el règim dels grups de societats.»

Nové. Apartat 3 de l'article 101.

«3. Els valors rebuts pels socis es valoraran, als efectes fiscals, pel valor dels entregats, deter-

minat d'acord amb les normes d'este impost o de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, segons procedisca. Esta valoració s'augmentarà o disminuirà en l'import de la compensació complementària en diners entregats o rebuts. Els valors rebuts conservaran la data d'adquisició dels entregats.»

Deu. Apartat 2 de l'article 102.

«2. Els valors rebuts en virtut de les operacions de fusió, absorció i escissió, total o parcial, es valoren, als efectes fiscals, pel valor dels entregats, determinat d'acord amb les normes d'este impost o de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, segons procedisca. Esta valoració s'augmentarà o disminuirà en l'import de la compensació complementària en diners entregats o rebuts. Els valors rebuts conservaran la data d'adquisició dels entregats.»

Onze. Lletres a) de l'apartat 1 de l'article 109.

«a) Els beneficis distribuïts a càrrec de les rendes imputables als béns aportats donaran dret a la deducció per a evitar la doble imposició interna de dividendes a què es referix l'article 28.2 d'esta llei, siga quin siga el percentatge de participació del soci. El mateix criteri s'aplicarà respecte de la deducció per a evitar la doble imposició interna de plusvàlues a què es referix l'article 28.5 d'esta llei per les rendes generades en la transmissió de la participació.»

Disposició final tercera. Modificació de la Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehícles a Motor.

S'afegirà una disposició final a la Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehícles a Motor, que queda redactada en els següents termes:

«Disposició final. *Habilitació reglamentària.*

1. S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i execució de la present llei.

2. En tot el que no preveja la present llei i en el Reglament que dicte per al seu desplegament el contracte d'assegurança per a responsabilitat civil derivada de la circulació de vehícles a motor es regirà per la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.»

Disposició final quarta. *Estatut orgànic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

Per a assegurar la millor aplicació de les previsions de la present llei, s'autoritza el Govern per a aprovar l'Estatut orgànic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que desenrotllarà les seues funcions, règim jurídic, organització i funcionament, amb adaptació als principis d'eficiència i economia de gestió, autonomia organitzativa, participació de les administracions públiques interessades en la seua gestió i coresponsabilitat fiscal, continguts en la seua normativa específica i en la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de Cessió de Tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes i de Mesures Fiscals Complementàries.

Disposició final quinta. *Habilitació per a la Llei de Presupostos Generals de l'Estat.*

La Llei de Presupostos Generals de l'Estat podrà modificar, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució Espanyola:

- a) L'escala i els tipus de l'impost i les deduccions en la quota.
- b) Els altres límits quantitativs i percentatges fixos establits en esta llei.

Disposició final sexta. *Habilitació normativa.*

El Govern dictarà totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i aplicació d'esta llei.

Disposició final setèima. *Entrada en vigor.*

1. La present llei entrarà en vigor el dia 1 de gener de 1999. No obstant, les habilitacions a la Llei de Presupostos Generals de l'Estat entraran en vigor l'endemà de la publicació de la present llei en el «Boletín Oficial del Estado».

2. A l'efecte de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, la present llei serà d'aplicació a les rendes obtingudes a partir de la dita data i a les que corresponga imputar a partir d'esta, d'acord amb els criteris d'imputació temporal de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques i les seues normes de desplegament.

Per tant, mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 9 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

3251 *REIAL DECRET 214/1999, de 5 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques.* («BOE» 34, de 9-2-1999, i «BOE» 55, de 5-3-1999.)

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, ha abordat una reforma de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques en profunditat. Per a això, seguint el model vigent als països del nostre entorn, estableix un mínim personal i familiar exempt de tributació, introdueix una major equitat en el repartiment dels tributs, i millora el tractament de les rendes del treball i de les persones amb majors càrregues familiars.

Amb la finalitat que els obligats a efectuar retencions i ingressos a compte conegueren amb la major antelació possible la normativa corresponent, el Reial Decret 2717/1998, de 18 de desembre, pel qual es regulen els pagaments a compte en l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques i en l'impost sobre la Renda de no Residents i es modifica el Reglament de l'impost sobre Societats en matèria de retencions i ingressos a compte, va anticipar, a l'aprovació del Reglament de l'impost, tota la normativa sobre pagaments a compte.

D'acord amb la recomanació efectuada pel Consell d'Estat, en el Reglament de l'impost s'incorpora la regu-

lació dels pagaments a compte de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que es trobava arrellegada en el mencionat Reial Decret 2717/1998, de 18 de desembre. Amb això es permet arrellegar en un text únic el desplegament reglamentari complet de la Llei 40/1998.

El present reial decret s'estructura en un article, una disposició addicional, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

L'article únic aprova el Reglament de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Les normes contingudes en este reglament troben habilitació tant en les remissions específiques que la mateixa llei efectua, com en l'habilitació general continguda en la disposició final sexta de la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

El reglament, en la seua estructura, s'ajusta a la sistemàtica de la llei.

Quant a rendes exemptes, es desenrotllen els següents aspectes:

Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, establint una presumpció per als casos de nova contractació del treballador en la mateixa empresa o una altra vinculada en semblants termes als de la Llei de l'impost sobre Societats; l'exempció de determinats premis literaris, artístics i científics, que, substancialment, mantenen els mateixos requisits per a concedir l'exempció que actualment. Es concreten els requisits per a beneficiar-se de la nova exempció a les ajudes als esportistes d'alt nivell amb un límit de 5.000.000 pessetes i les causes per les quals es concedeix l'exempció a les gratificacions extraordinàries per participar en missions de pau o humanitàries, i, finalment, s'establixen els requisits de l'exempció per als rendiments percebuts per treballs realitzats en l'estranger, on cobra capital importància l'efectivitat tant del treball realitzat en els dits territoris com, d'altra banda, l'efectiva tributació en l'estranger i la seua quantia, així com un import màxim exempt de 3.500.000 pessetes.

En matèria d'imputació temporal es regula la imputació dels drets d'autor i dels rendiments derivats d'activitats econòmiques. A estos últims s'aplicaran els criteris d'imputació previstos en la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre Societats i les seues normes de desplegament, sense perjudi de l'aplicació del criteri de caixa a què es puga acollir el contribuent en determinades circumstàncies.

Quant a rendiments de treball, es regula el règim de les dietes i assignacions per a gastos de locomoció i gastos normals de manutenció i estada; s'establix un límit anual per a gastos deduïbles per quotes satisfetes a col·legis professionals; s'establix una relació exhaustiva dels supòsits o conceptes que es consideren percebuts de manera notòriament irregular en el temps així com, d'altra banda, es donen determinades regles d'aplicació als rendiments amb període de generació superior a dos anys que es perceben de manera fraccionada; i, finalment, es desenrotlla els aspectes relatius a les reduccions aplicables als rendiments derivats dels sistemes de previsió social.

Pel que fa a rendiments de capital immobiliari, s'especificuen els gastos deduïbles, així com es definixen els rendiments d'esta naturalesa que han de considerar-se com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps.

Pel que fa a la tributació de les operacions financeres, és necessari ressaltar que les normes relatives a la tributació dels contractes d'assegurances, tant col·lectius com individuals, han tractat d'integrar les remissions reglamentàries contingudes en la Llei de l'impost buscant la major simplicitat possible, amb la finalitat d'evitar controvèrsies. D'esta manera, es delimita el que s'han de